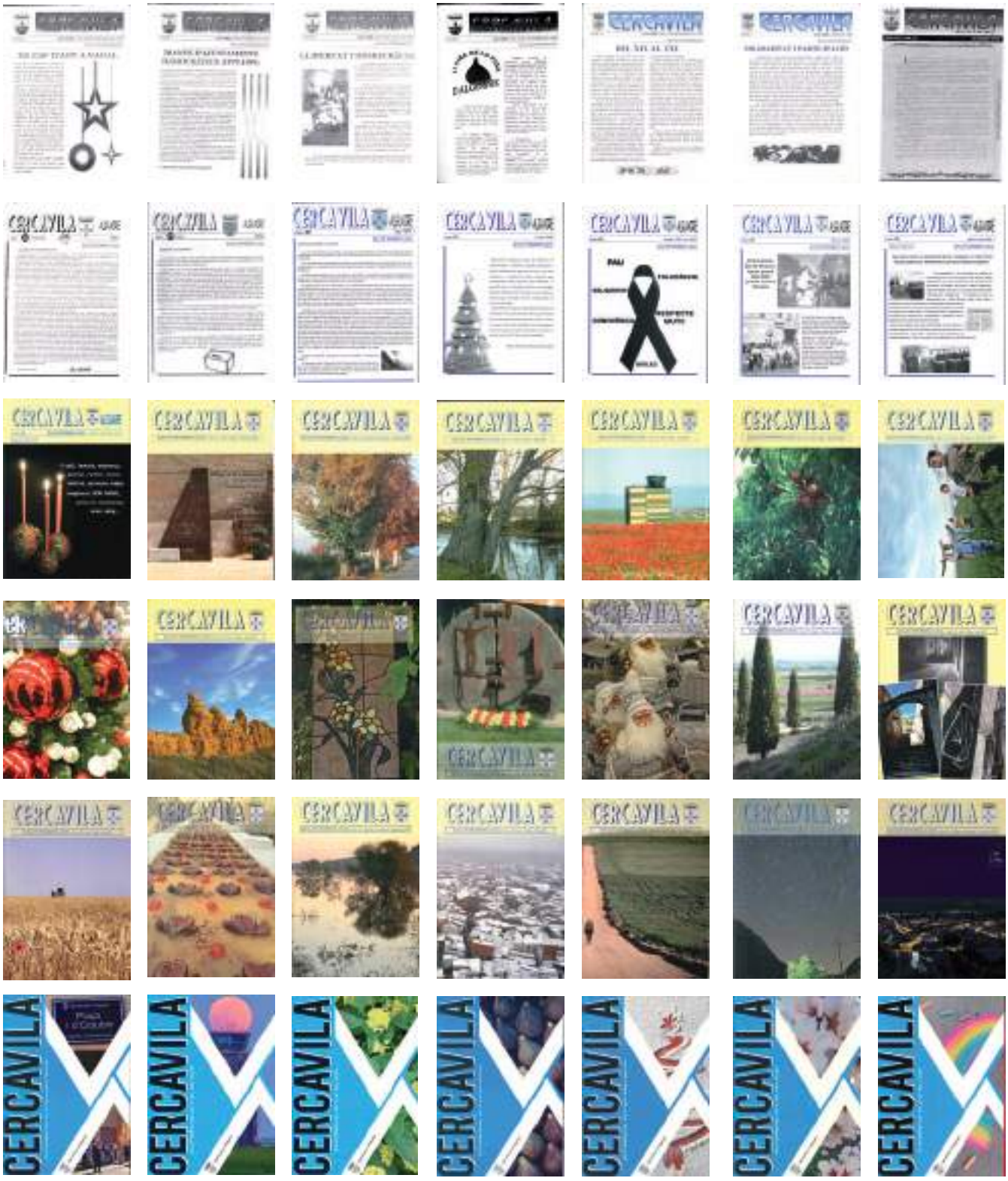

CERCAVILA

100

BUTLLETÍ INFORMATIU D'ALGUAIRE · Juliol - Desembre 2025

INFORMACIÓ GENERAL*

· **Horari Oficines de l'Ajuntament:**
De 9:00 a 14:00 h. (de dilluns a divendres)

· **Horari Arquitecte Tècnic Municipal:**
Dilluns, dimecres i divendres de 10:00 a 14:00 h. (Cita prèvia)

· **Horari Assistent Social:**
Dilluns d'11:30 a 14:00 h. (Cita prèvia)

· **Horari Biblioteca Municipal:**
Horari d'hivern: Dimarts i dijous de 9:00 a 13:00 h.
De dilluns a divendres de 14:00 a 19:30 h.

· **Oficina de Correus:**
De dilluns a divendres de 09:30 a 11:30 h.

· **Oficina Cassa:**
Trucar al 931 227 333

· **Horaris Deixalleria:**
De dilluns a divendres de 15:00 a 19:00 h.
Dissabte de 10:00 a 17:00 h.
www.segriapap.cat

· **Horaris Misses:**
Diumenges i festius a les 12:00 h.
Horari de despatx de la parròquia:
Dimecres de 17:00 a 18:00 h.

TELÈFONS

Ajuntament	973 756 006
Cont. Automàtic Pregons	973 757 060
Consultori Municipal	973 757 177
Biblioteca	973 756 816
Correus	973 756 945
Farmàcia	973 757 226
CEIP Teresa Bergadà	973 756 346
Llar d'Infants	973 756 728
Parròquia Sant Serni	973 829 518
Bombers Almenar	973 770 610
Policia Mossos d'Esquadra	973 700 050
CAP Almenar	973 770 218
Dones en situació de violència	900 900 120 (gratuït)
Cassa (Avaries)	900 878 583
Emergències	112
Taxi Manel Tersa (9 places)	699 432 432
Taxi Manel Gonzàlez (8 places)	639 335 130

*** Aquests horaris i dies d'obertura poden variar, informeu-vos en cada departament o entitat corresponent.**

NOTA DE LA REDACCIÓ

Amb aquest número 100 de la Revista Cercavila arriba a una fita rodona que parla, sobretot, de continuïtat i de comunitat. Aquesta edició és també una oportunitat per reafirmar el compromís amb el projecte i mirar endavant amb la voluntat d'enfortir-ne els continguts, fent-los cada vegada més rics, diversos i representatius de la vida del nostre poble. És moment de renovar energies i encarar una nova etapa amb l'objectiu de recuperar la regularitat de la publicació i consolidar-la com un espai viu i dinàmic.

Aprofitar aquest número tan especial per agrair sinceràment la col·laboració de totes les entitats i persones que hi han participat, així com de totes aquelles que, d'una manera o altra, fan possible que la revista continuï sent un projecte obert, plural i compartit. La Cercavila és, i ha de continuar sent, una eina de tots i per a tothom: un espai on sumar veus, construir relat col·lectiu i reforçar els vincles que ens uneixen com a comunitat.

Els editors de la revista Cercavila no es fan responsables de les opinions i continguts dels articles publicats.

Revista editada per:

Ajuntament d'Alguaire

Àrea de Promoció Social i Cultural

Col·labora:

INSTITUT ESTUDIS ILERDENCS

Diputació de Lleida
La força dels municipis

Dipòsit Legal: L-455-2003

Impressió: ALFAGRAF - Tel. 973 76 03 41

Imatge de la portada: Totes les portades de les 99 portades anteriors al número 100 de la revista Cercavila.

Els editors de la revista Cercavila no es fan responsables de les opinions i continguts dels articles publicats.

UN TEIXIT CULTURAL

Manel Lladonosa i Vall-llebrera.
President Patronat Municipal Josep Lladonosa i Pujol d'Alguaire

Que la revista ***Cercavila*** arribi al seu número 100 és motiu de felicitació i celebració. També de reflexió i lliçó. Per una raó: les entitats i revistes que es despleguen per tot el país conformen un teixit que és la base de la nostra col·lectivitat, la manifestació de la societat civil. Hi ha de fet una relació directa entre aquest teixit i la democràcia. Allà on es despleguen iniciatives pels pobles i viles en forma d'ateneus, associacions, tradicions i costums, corals, biblioteques, emissores de ràdio i televisió local, o revistes vol dir que allí hi ha una comunitat viva. El mateix succeeix amb els escriptors, els artistes, els músics o els creadors en els diferents àmbits d'expressió. Si Catalunya mostra una identitat nacional tant resistent a les malastrugances de la nostra història és per aquesta creativitat de base.

El conreu de la història és un altre component d'aquesta vida cultural pel que representa de curiositat envers el que van fer els nostres avantpassats, d'inspiració, de referència i comprensió del nostre mateix present i dels conflictes d'avui que sovint tenen la seva arrel en el passat. El catalanisme, de fet, ha anat molt lligat amb la recuperació de la història. Per això ha estat tan important l'establiment dels premis Josep Lladonosa i Pujol i la publicació de les obres guardonades que, a hores d'ara, constitueixen una excel·lent biblioteca d'història de les contrades del país.

Una mostra del teixit cultural català, potser la més important del segle XX, fou el Congrés de Cultura Catalana entre 1975 i 1977 que es va desplegar al llarg dels Països Catalans. Fou una gran mobilització. Ho feu mitjançant cinc campanyes populars per la salvaguarda del patrimoni natural, la identificació del territori amb la llengua, l'ús oficial del català, la revitalització del folklore i la reivindicació de les institucions d'autogovern. I 25 àmbits de treball que comprenien la cultura en un sentit ampli, antropològic i de producció de l'activitat humana (des de la llengua o la història a l'agricultura, l'ordenació del territori o el fet religiós).

El Congrés va recollir el debat cultural sobre com havia de ser el país. Però el que impressiona i m'agradaria de remarcar és que feu emergir el territori. En aquest sentit, ens mostra un retaule de la realitat catalana que trencava les cotilles oficials del règim franquista i els seus subordinats, encara vigent en encetar el Congrés i amb els mateixos dirigents fins a les primeres eleccions municipals democràtiques de 1979. Sobretot mostrava el pluralisme i la creativitat a les capitals principals, a les ciutats intermèdies i en el món comarcal. Les xifres oficials enregistrades ho palesen: 15.000 adhesions individuals, 1.400 entitats, 12.400 congressistes, 3.400 persones que participaren en el treball dels àmbits, 300 secretariats d'àmbit comarcal i 50 secretariats de barri, 63 ajuntaments, 29 col·legis professionals, 19 grups catòlics o parròquies, 130 escoles, associacions de pares o entitats educatives, i 20 entitats dedicades al cant coral. No hi faltava la presència d'Alguaire.

Quan fèiem la història d'aquesta mobilització[1] una de les fonts documentals era la premsa ja fos la convencional, ja revistes, butlletins o fulls originades en poblacions diverses. Això ens suggereix la rellevància de la premsa a nivell de ciutats intermèdies o comarcal. Al seu moment mostren les inquietuds de la seva població i dels redactors i col·laboradors que hi escriuen. En aquest sentit, el fenomen el podem qualificar de democratització cultural. Albert Royo Campo, guanyador del trentè premi Josep Lladonosa el 2019 va mostrar molt bé la rellevància d'aquest fenomen a la seva obra *La premsa de la província de Lleida (1898-1939). Territoris, societat i cultures entre la tradició i la modernitat*.

Passats els anys, aquests òrgans esdevenen documentació històrica en si mateixa, sobretot quan se'n fan edicions digitals. Per aquesta raó recollir la premsa, en particular la comarcal, és una tasca clau, tant per donar veu a aquesta creativitat de la societat des de la seva base, com per a conèixer les iniciatives del territori i fornir una documentació per a la història del futur. En aquest sentit m'agradaria de destacar la importància de

1 Mariona Lladonosa Latorre i Manuel Lladonosa Vall-llebrera: Una nova cultura per al poble. El Congrés de Cultura Catalana i la modernització de la catalanitat (1975-1977).

l'hemeroteca de premsa comarcal recollida i organitzada per Pere Terrado i Terrado, col·laborador de Cercavila fins a la seva defunció.

D'una altra banda, a primers dels setanta la premsa va esdevenir la punta de llança del canvi social cultural que va precedir a la transició i la va acompanyar. Aquesta premsa no ha deixat de desplegar-se en l'àmbit comarcal els darrers cinquanta anys fins constituir-se una Associació Catalana de la Premsa Comarcal (https://www.premsacomarcal.cat/) i celebrar-se un dia de la premsa comarcal.

Història, vida local, inquietud literària, creativitat cultural i premsa local i comarcal es retroalimenten. Això ho veiem a la revista *Cercavila*. Aquest periòdic va tenir una primera sortida el setembre de 1981, una segona la primavera de 1982 i dues més el 1983, com a revista trimestral. Apareixia com a butlletí informatiu si bé presentava diversos temes del poble com la festa major, costums, vida quotidiana, salut, temes agraris o urbanístics, esport o d'actualitat, informació de l'Ajuntament i de les activitats de les diferents entitats del poble, tot constituint un magazín i més encara en el segon número. No va tenir continuïtat, tanmateix, ja que va desaparèixer el 1983, tal com ens explica Pere Terrado al número 75 de *Cercavila*. Va reprendre el 12 d'abril de 1997 amb un número 0. Segons el mateix Terrado si la primera etapa semblava ésser una iniciativa d'un grup de persones culturalment inquietes, a la segona etapa la revista és editada per l'Ajuntament d'Alguaire. Els orígens estan explicats en aquest mateix número 100. En el número d'abril de 1997 s'informa del Patronat Josep Lladonosa i dels primers premis atorgats. Els números successius seguiran assabentant àmpliament sobre el Patronat i els actes de lliurament de premis i presentació dels llibres resultat del guardó. El 23 de juny de 1997 surt amb la indicació de número 1 amb la mateixa estructura, format i caràcter de magazín, si bé continuarà presentant-se com a "Butlletí informatiu local" (el número anterior indicava "butlletí informatiu").

La revista anirà millorant a poc a poc la seva presentació, maquetació i diversitat de temes per a millorar substancialment a partir del número 31 amb el color a la portada inicial i final el gener-març del 2006 i una estructura i impressió cada cop més acurades. A partir del número 37, febrer-març del 2009, comença a introduir-se el color a les planes centrals que anirà en augment al número 41 de gener-febrer-març del 2010, fins a penetrar a tot l'interior al número 66, l'abril-maig-juny del 2016. Al número 41 esmentat surt un text sobre les consultes populars per a la independència amb el títol "Alguaire decideix". Les informacions sobre el procés a favor de la independència de Catalunya s'aniran produint. A partir d'agost-setembre del 2018 la presentació i maquetació interiors s'incrementen encara més tot aprofitant l'arribada al número 75. En aquest número Pere Terrado hi publica un article molt útil sobre "Publicacions periòdiques d'Alguaire" que permet de més a més de fer la història de la mateixa *Cercavila*. La revista haurà passat de les 19 planes del primer número a les 55 d'aquest darrer o les 67 del número d'abril-maig juny del 2022.

La vida d'Alguaire, la informació municipal, el ventall de manifestacions ja sigui d'entitats o grups i en molts àmbits de la vida de la població surt a *Cercavila*. A la vora de temes d'interès actual, informació cultural, patrimoni arqueològic o natural, o quotidianitat social hi apareixen articles d'història de gran interès per conèixer el passat del poble, així com la informació dels actes del Patronat Lladonosa Pujol esmentat. A la darrera etapa la història ocupa una secció específica, després del "Racó poètic" amb uns articles on destaca la continuïtat de Vicent Lladonosa i Giró, Pilar Pelegrí Terrado i Pere Terrado i Terrado que ens va deixar fa un any. No són els únics. Fixant-me només en els cinc darrers números de la revista veig també la signatura de Carme Molas Torno (95) i Maria Antònia Bardina Arqué (97, 98 i 99). Aquests articles són imprescindibles per conèixer la història d'Alguaire i de més enllà, i el conjunt de la revista per als darrers trenta anys de la vila. Enhorabona a Cercavila i tots els qui la fan possible.

ELS PRIMERS PASSOS DEL *CERCAVILA*: DEL ZERO AL CENT EN TRENTA ANYS

L'any 1997 marca un abans i un després en la vida d'Alguaire. Aquell any va veure la llum Cercavila, la revista municipal que, amb el temps, s'ha convertit en un testimoni imprescindible de l'activitat social, associativa i cultural del municipi. Però els seus inicis no van ser ni fàcils ni immediats, sinó fruit de la voluntat col·lectiva i d'un esforç gairebé artesanal. S'havia posat en marxa *Ràdio Macot* per tal de tenir informació al dia de què passava a la zona, però es volia anar un pas més enllà.

Es troben reunits a la biblioteca per recordar els orígens de la revista, l'actual regidor de cultura, Jaume Farreny; l'alcalde de l'època Josep Biel i Gabernet (JB); la primera bibliotecària d'Alguaire, Roser Llovet (RLL); en aquells moments auxiliar administrativa de l'ajuntament i voluntària Encarna Barbé (EB); i el filòleg i objector de consciència Jordi Fernández Villanueva (JF). Els reunits, juntament amb el David Tersa, que també era objector de consciència, van engegar aquell projecte.

El primer contacte fou al ple del 97, on als precs i preguntes d'aquella Junta de Govern va quedar registrat: "El Sr. Alcalde, comenta que seria d'interès fer una publicació des de l'ajuntament als efectes de divulgar informació sobre la tasca que es realitza, i altres temes d'interès, amb una periodicitat trimestral, i convidar les associacions o entitats locals a participar-hi per informar també de les seves activitats. Al primer número es donaria la informació de tot l'any, del que s'ha fet i dels projectes per al futur."

Abans del naixement oficial de la revista ***Cercavila***, ja hi havia alguns exemplars previs sota el mateix nom. Un petit grup de persones havia publicat algun número esporàdic, demostrant que existia la inquietud i la necessitat de disposar d'un mitjà escrit propi. Tot i això, la continuïtat no estava garantida.

Va ser aleshores quan el consistori va decidir fer un pas endavant i assumir el repte de portar el projecte endavant de manera estable. El mateix Josep Biel comentava "vaig anar a preguntar a l'Antonio Lladonosa Satorra *del Nastasi* si podíem posar el nom a la revista que volíem fer i no s'hi va oposar. Però de fet no sabíem com fer-ho perquè no hi havia diners enlloc i vam provar amb anuncis i altres estratègies".

Per al text van fer una crida a les associacions així com a persones estudioses del poble com ara la Pilar Pelegrí o el Pere Terrado "primer potser es va fer la crida des de *Ràdio Macot,* però després ja es van anar animant a ficar-hi la seva". - JB

Les primeres edicions eren pràcticament fetes a mà. Els originals es portaven a la Roser Llovet, a la biblioteca, alguns en disquets de tres i mig (la icona que s'utilitza per a guardar els documents en el programari digital) o escrits a mà, aquests textos s'havien de transcriure a màquina, cosa que elaboraven entre la Roser i l'Encarna. Un cop tot digitalitzat, l'Encarna Barbé i el David Tersa s'encarregaven de fer la maquetació i endreçar-ho tot en un processador de textos, fins a tenir totes les pàgines composades.

No hi havia programes de maquetació sofisticats ni impressores digitals d'alta qualitat: tot passava per les mans, les tisores i molta paciència. "La secretaria de l'ajuntament era l'encarregada de fer la revisió final abans de fer les fotocòpies. Després va arribar el Jordi i li va tocar a ell fer la revisió. Però amb les primeres no vam tenir gaire temps i van sortir com van poder."-EB.

Les maquetes s'imprimien en fulls DIN A4, que més tard s'enganxaven amb cola sobre DIN A3 per tal de preparar-les per a la fotocopiadora. Es dividia la feina entre la impressora de l'ajuntament (amb el David, l'Encarna i el Jordi), i la de la biblioteca, amb la Roser i el Jaume Navarro. Entre tots cinc es podien passar el dia imprimint, grapant i plegant perquè ningú es quedés sense exemplar.

"El que més recordo és posar totes les pàgines al terra de la part infantil de la biblioteca per anar fent els blocs de revista, grapar-los i plegar-los. Així fent la meitat dels exemplars i arribar juntament amb les de l'Ajuntament els mil dos-cents plecs. També recordo, en alguns exemplars, que arribàvem fins a mitjanit fent-ho, perquè ho poguessin repartir l'endemà al matí. Per fer aquesta feina menys pesada, recordo que l'alcalde d'aleshores els portava coca de recapte per sopar i acabaven la revista entre tots. Al *Cercavila* hi treballava tot l'ajuntament, voluntaris, objectors, regidors, tothom!"-RL.

De fet, una de les anècdotes més recordades del primer número és la de grapar, una per una, les 1.200 revistes que s'havien de repartir. Sense màquines automàtiques ni ajudes externes, només mans cansades i molta il·lusió.

L'objectiu era clar: crear una revista oberta, partici-

pativa i representativa del teixit associatiu del poble. ***Cercavila*** havia de ser un espai on totes les entitats, col·lectius i associacions poguessin deixar constància de les activitats que duien a terme, explicar què feien i compartir-ho amb la resta de veïns. Més que una publicació institucional, es volia que fos un reflex fidel de la vida quotidiana d'Alguaire.

El que més atreia la gent era mirar les fotografies, de fet, repassant les primeres portades, els reunits es sorprenen de trobar-hi coneguts "la fotografia a vegades la portaven d'una mida i tu hi havies de fer cabre el text al costat, o la fotocopiaves més petita perquè hi cabés. Recordo ficar el text en tres columnes com si fos un Word molt rudimentari i havies de vigilar que no et passés de pàgina perquè després es desquadrava tot. Crec que venia a les tardes a fer-ho perquè ja no treballava a l'ajuntament" (EB) Als anys noranta l'ajuntament tenia contacte amb el fotògraf alguairenc, l'Enric Torruella, per fer les fotos dels actes municipals que es van aprofitar per posar-les a la revista. També es miraven molt les dades del registre civil, però la legislació de protecció de dades, ara per ara és més exhaustiva.

Aquella primera ***Cercavila*** va néixer així: amb esforç, improvisació i un fort sentiment de comunitat. Amb els anys, la revista ha evolucionat en formats i mitjans, però ha mantingut intacta la seva essència: ser un espai compartit on el poble d'Alguaire s'explica, es recorda i es projecta cap al futur.

Teniu disponibles tots els exemplars a la pàgina web de l'ajuntament, a l'apartat de cultura.

CERCAVILA, UN ESPAI DE TROBADA

JOSEP BIEL I GABERNET. ALCALDE D'ALGUAIRE 1991-2004

Vaig ser convidat per la regidoria de cultura de l'ajuntament a una reunió a la biblioteca per parlar sobre la trajectòria de la revista CERCAVILA, en la seva edició número 100. La meva sorpresa va ser molt agradable en trobar el regidor de cultura, la bibliotecària, i una part molt important de les persones que varen contribuir a la sortida del primer número.

Després de comentar i valorar la publicació, em van demanar si podia fer un escrit de reflexió sobre els motius que varen portar a la sortida de la publicació. Els vaig dir que amb la lectura de la portada del primer número ja ho dèiem. Però, no obstant això, i des de la distància tractaré d'explicar-ho.

En entrar a l'ajuntament, tot i els esforços dels governs anteriors que havien fet en planificació i obres, el poble tenia força deficiències estructurals. En gran part, donades les mancances econòmiques que en aquella època tenien els ajuntaments per les baixes dotacions de les transferències del Govern de l'estat i les nul·les de la Generalitat.

Així doncs, el poble havia de fer un sobre esforç per posar-nos a l'altura del temps que ens venien. Puix que els veïns som la raó de ser del poble i els contribuents de les seves millores, teníem la necessitat i l'obligació d'explicar allò que volíem fer i com es podia fer. Per això vam començar publicant un full informatiu puntual, però vam notar que s'havia de fer un pas més i treure una publicació periòdica on es pogués explicar en cada moment les resolucions, acords, pressupostos i per descomptat, compartir les partides pressupostàries. És a dir, en els temps que no es podia difondre la informació per internet, era l'única manera de donar comptes o explicar el funcionament del seu ajuntament, dels que n'eren socis contributius. I, per descomptat, també, informar a tothom qui gaudís de les millores que es feien al seu poble.

D'altra banda, el més importat era que la publicació ens donava l'oportunitat a tot el veïnat d'expressar i fer pública la nostra opinió així com associacions, professionals, etc.

En presentar el projecte al consistori vaig dir que el poble estava molt informat dels afers del món, però no sabia els del seu propi poble.

Personalment, sempre he cregut que la informació és formació, que la participació es fa socialitzant i aquesta esdevé germanor. I probablement ens podrà evitar caure en els egos i els individualismes, en què està caient la societat occidental. Crec que la revista Cercavila està omplint els seus objectius, que no són fàcils, però ara, si no es publiqués la trobaríem a faltar.

EDITORIAL

Animem tothom que vulgui fer públiques les seves opinions, vivències, anhels o crítiques que ens les facin arribar als correus electrònics: cultura.alguaire@hotmail.com, dirigits a l'atenció del personal de la Biblioteca: Montserrat Moreno Boronat.

Pautes a seguir:

— 1. Els textos hauran d'anar degudament identificats (títol, autor i nombre de fotos que inclou), els anònims no es publicaran.

— 2. Es poden aportar fotografies i il·lustracions ADJUNTES FORA DE L'ESCRIT (En alta resolució). Per tal que puguin acompanyar l'escrit en la revista.

Únicament es publicaran els treballs que ens feu arribar abans del dia 30 d'agost per al Cercavila número 101 (de gener a maig de 2025, que inclouran els actes de la Primavera Cultural).

RECORDEM... QUANTS MORTS HI VA HAVER A ALGUAIRE DURANT LA GUERRA CIVIL

PILAR PELEGRÍ TERRADO

S'acosta el 90è aniversari de l'inici d'una guerra que va impactar en la vida de diverses generacions de catalans i espanyols. Som, per tant, en la quarta generació dels que van patir la guerra directament, què en saben els besnets? Se'ls ha explicat prou el que va significar aquella guerra dins de la família? Aquest escrit no pretén aprofundir en els actes concrets d'aquells dies de l'estiu de la revolució de 1936 ni en la col·lectivitat que durant tant de temps ha estat present en la memòria popular. Tampoc s'abordaran els diversos bombardeigs que va patir el poble, ni el desenllaç d'aquells dos anys amb l'entrada final de l'exèrcit sollevat al nostre poble. Ni la subhasta dels béns col·lectivitzats o la dura repressió exercida en acabar el conflicte, en què Alguaire va esdevenir un dels primers indrets de Catalunya on els franquistes van evidenciar la manca de respecte per la legalitat i els drets més elementals de qualsevol presoner.

L'objectiu principal és recordar i recomptar les persones que van perdre la vida com a conseqüència del conflicte, construint una memòria rigorosa sobre el cost humà de la Guerra Civil a Alguaire. Per fer-ho, es parteix del valuós treball de l'historiador segarrenc Jordi Oliva com a continuador de l'obra iniciada pel gran mestre Josep Benet des de la direcció del Centre d'Història Contemporània de Catalunya amb el nom de Cost humà de la Guerra Civil de 1936-1939 (a partir d'ara CHGC). Amb la voluntat de depurar i completar alhora els noms d'aquells que van finar o foren donats per desapareguts del nostre poble hi hem afegit el resultat de la recerca feta als llibres del cementiri i de defuncions del registre civil, amb l'objectiu d'elaborar un recull acurat d'aquestes pèrdues irreparables.

EL CHGC presenta els òbits agrupats en vuit causes. Cronològicament, a Alguaire, en primer lloc, comptabilitzem aquells que es van produir com a conseqüència directa de la revolució (morts a causa de la violència revolucionària i la repressió a la rereguarda), tot seguit, hi hauria les morts a causa dels combats (morts en acció de guerra o a causa dels bombardeigs en la rereguarda). En darrer lloc, hi hauria aquells assassinats que tenen a veure amb el resultat de la guerra, aquí caldria incloure-hi no sols la repressió franquista sinó també les morts en exili, als quals s'hi podrien afegir les morts de refugiats i desplaçats, i a més la mort per malaltia causada a conseqüència de la guerra. El CHGC contempla encara alguna causa més que aquí no comptabilitzem per què no coneixent cap cas, parlem d'aquelles morts sobrevingudes un cop acabada la guerra per explosió de granades o bombes. Us agrairia que si en sabeu d'alguna produïda al poble m'ho comenteu perquè així podríem completar l'estudi.

Passem a l'estudi dels resultats del CHGC, seguint la classificació feta en aquest estudi hi tindrem en compte no sols les persones nascudes a Alguaire (l'estudi en comptabilitza 59, segons el nostre recompte serien 60 perquè caldria eliminar una persona nascuda a Balaguer i una entrada repetida i afegir-hi tres persones que nascudes a Alguaire no hi consten a l'estudi del CHGC per una adscripció errònia) sinó també els que van tenir el seu darrer veïnatge a Alguaire (59. segons el CHGC, però 57 segons la nostra revisió, ja que el CHGC inclou una persona que tenia l'últim veïnatge a Almacelles, una que el tenia a Almenar, i una persona repetida). En total hem revisat les dades de 70 persones. 48 d'elles havien nascut i van tenir el seu darrer veïnatge a Alguaire. Dotze alguairencs de naixement van emigrar del poble i, per tant tenien la seva residència en municipis diferents a la nostra vila. Tingueren el darrer veïnatge a Alfarràs (2), Almenar (2), Barcelona (2), Juneda (1), Lleida (2), Mollet del Vallès (1), Tàrrega (1) i Terrassa (1). De les persones que van tenir el seu darrer veïnatge a Alguaire, deu havien nascut en una altra localitat. De cadascun d'aquests llocs en procedia una persona: Artesa de Lleida, la Unión (Múrcia), les Borges Blanques, Lleida, Puigverd de Lleida i Valdefuentes de Sangusin. A Lleida i a Murillo el Fruto (Navarra) n'havien nascut dues a cada lloc. Passant les dades a percentatges, gairebé el 16% de la població que va morir a Alguaire a causa de la guerra no era nascuda al poble, percentatge ben segur superior al percentatge de població immigrada. La causa de la mort en un 78% d'aquests forans va ser la violència revolucionària i la repressió en la rereguarda, percentatge que és similar al que es produeix en altres llocs. Entre ells hi comptarien els dos religiosos, dos grans propietaris i els seus fills, un comerciant de farines. En el CHGC s'hi inclou el capellà de la colònia com a resident a Alguaire, de fet havia nascut i vivia a Almenar i no va ser mort pel comitè d'Alguaire, sinó pel d'Almenar. Aquest seria un cas a revisar per part del web. Les altres dues persones nascudes fora del poble amb últim veïnatge a Alguaire i que ens cal comptabilitzar aquí seria el d'una mort a la presó de Barbastre per malaltia (considerada mort per la repressió franquista) i la mort d'un sergent d'infanteria del Batalló de San Marcial número 136, possiblement destacat a Alguaire i enterrat al cementeri d'Alpicat (mort en acció de guerra el juliol de 1938).

La causa de mort més elevada entre els alguairencs de naixement va ser per acció de guerra, majoritàriament van morir als Fronts d'Aragó, a l'Ebre, o al Front de Catalunya. En total, 32 alguairencs, més del 50% del total ho va fer per aquesta causa. De fet, no cal donar-hi massa tombs aquesta és la causa més probable de morir en una guerra. Com també passa en tota guerra, desgraciadament no es van poder recuperar tots els cossos. En

Imatge 1: BNE.-Tomba del soldat desconegut a Casetas de Quicena, front d'Aragó

el CHGC apareixen dues persones com a desaparegudes i diverses persones de les quals sols coneixem el front, però ni el lloc concret, ni la data. Hi seguiria la repressió franquista que va ajusticiar catorze persones; una persona nascuda a Alguaire va morir a causa dels trets d'un sentinella a la presó de Lleida segons recull Mercè Barallat en el seu documentat estudi sobre *la repressió a la postguerra civil a Lleida*, aquesta circumstància també s'hauria de comptabilitzar com repressió franquista, i sumarien quinze. Nou alguairencs de naixement van morir al poble com a resultat de la violència revolucionària i la repressió a la rereguarda, que va començar al poble tan sols dos dies després de fracassar el cop d'estat contra la República. Dos alguairencs van morir com a conseqüències de bombardeigs, la primera un home de quaranta anys va morir a conseqüència del bombardeig franquista sobre Lleida del 27 de març de 1938, la segona una nena de tres anys a conseqüència del bombardeig de l'aviació republicana sobre Alguaire el 8 d'octubre de 1938. Una persona va morir a Tàrrega quan ja havia marxat del poble després de l'entrada de l'exèrcit sollevat, tement les possibles represàlies. Finalment, una persona va morir a l'exili, concretament al camp de Gusen.

Continuant amb l'anàlisi dels nostres morts, podem dir que a Alguaire la mort va tenir clarament un component masculí, 69 homes i sols una dona. La raó és que com molt bé diu el títol del llibre de l'escriptora belarussa Premi Nobel de Literatura Svetlana Aleksiévitx, *la guerra no té cara de dona*.

Pel que fa a l'edat, la següent gràfica ens mostra ben clarament que a les guerres els agrada el jovent. Més de la meitat dels morts no va arribar a complir els quaranta anys, evidentment es tractaria sobretot dels soldats cridats a files entre 1936 i 1938, i és que quan acaba la guerra hi ha combatent des de nois de disset anys (*la lleva del biberó*) fins a homes de quaranta (*la lleva del sac*).

El record d'aquella època, tan propera i tan llunyana alhora, continua ressonant en la consciència col·lectiva del poble. No es tracta només d'un relat de xifres, sinó d'una història de vides truncades, famílies esquinçades i un teixit social profundament trasbalsat. Cada nom inscrit als llibres del cementiri, cada absència a les taules familiars, construeix el relat d'una comunitat que encara avui busca comprendre el que va succeir.

En aquest context, la quarta generació —la dels besnets i besnetes de qui va patir directament la guerra— té un paper decisiu: són les darreres persones que

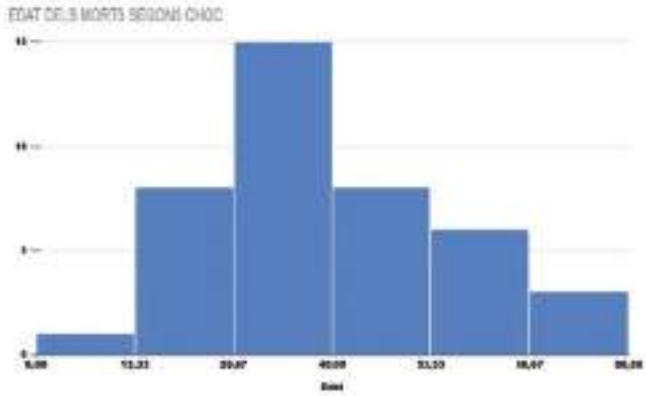

Imatge 2: Edat dels morts de la GC a Alguaire

poden recollir els testimonis vius dels seus avis i àvies. Per això, és imprescindible que esdevinguin agents actius en la preservació de la memòria, compartint històries, enregistrant records i mantenint viu el llegat a través de l'educació i la cultura popular. D'aquesta manera, el record no es quedarà en una xifra ni en un relat llunyà, sinó que conservarà tota la seva força humana. Que coneguin el dolor que va provocar la guerra, com ara les famílies separades, les pèrdues irreparables o els desplaçaments forçats que van trasbalsar generacions senceres i van deixar una empremta inesborrable en el teixit social del poble.

Per acabar i si hi esteu interessats en el tema sols cal que poseu al vostre cercador "Cost humà de la guerra civil" i podreu consultar el cercador específic del CHGC.

Imatge 3: Mur dels afusellats pel franquisme al cementiri de Lleida.

SOM DEL 1960

M. ANTÒNIA BARDINA ARQUÉ

1960: Començava una nova dècada... i per ordre de naixement...

1.- Montse Jordana Domingo (cal Sebastià de l'Espaseta); 2.- Neus Satorra Bordes (cal Ramon del Pey); 3.- †Antonio Riu Magrí (cal Diego del Coix); 4.- Jaume Soldevila Coll (ca l'Emília del Ton); 5.- Pepita Barta Soldevila (Cal Josep del Colàsia); 6.- Eduardo Parrilla López (família Parrilla - Colònia); 7.- Eva Soldevila Magrí (ca l'Alfredo de Carlets); 8.- Araceli Arroyo Delgado (família Arroyo - Colònia); 9.- †Anna Guillaumet Illa (cal Ramon del Martí); 10.- Pepita Guàrdia Serramona (cal Fausto del Fabons); 11.- Josefina Vendrell Justribó (cal Jesús de l'Enrica); 12.- Josep Baltasar Panabera (cal Sepo); 13.- Dolors Vendrell Bardagí (ca la Maria del Forn); 14.- †Cristina Puñet Mateu (cal Joan del Puñet); 15.- Josep Quintillà Rourera (cal Quintillà); 16.- Mercè Gómez Camaño (cal Claro de la central); 17.- Maria Rosa Terrado Garrié (ca la Pauleta); 18.- Maria Teresa Corretgé Terés (cal Jabòlens); 19.- Fausto Justribó Baltasar (cal Fausto del Quito); 20.- †Jaume Mestres Vidal (cal Patxaran); 21.- Antonia Ibáñez Díaz (cal Custodio Ibáñez); 22.- †Paqui Trujillo Martín (ca la Dora); 23.- Vicent Moreno Bolívar (cal Francisco Moreno); 24.- Ramon Albana Català (cal Ramon del Bana); 25.- Pepi Gómez Garcia (ca l'Antonio Gómez); 26.- Eduard Martínez Alarcon (cal Parra); 27.- Pepita Lladonosa Cosialls (cal Josep de Nastasi); 28.- Marc Jofre Orús (cal Guillermo de Jofre); 29.- Maria Antonieta Rodié Melé (ca la Maria del Gori); 30.- Fernando Lladonosa Navarri (cal Fausto del Polo); 31.- José Ruiz Delgado (cal José Ruiz); 32.- Maria Mercè Lladonosa Ribes (cal Manxiqui); 33.- Maria Jesús Poch Lirio (cal Ramon del Tarín); 34.- Montserrat Ramos Lirio (família José Ramos - Colònia); 35.- Maria Carme Farreny Tersa (cal Sangret); 36.- Santi Salvia Prats (cal Jaume del Xorret); 37.- Montse Delgado Ruiz (cal Miguel Delgado); 38.- Antonieta Bardina Arqué (cal Perica); 39.- Mari Cabrera Lirio (família Cabrera - Colònia); 40.- †Glòria Espachs Biel (cal Nyonya); 41.- Manolo Gonzàlez Lladonosa (cal Manolo del Castellà); 42.- †Jordi Llobet Villaplana (cal Gaetano del Bobo); 43.- †Ricardo Agustí Gardeñes (cal Fonsito); 44.- Jesús Minguell Serramona (ca l'Esperanceta de l'Esporgat); 45.- Maria Carme Buira Sotos (cal Malric; 46.- Esperança Orrit Mora (ca l'Eusebio de la Maca); 47.- Lluís Martínez Requena (ca la Rosa Requena); 48.- Ernesto Bergines Albareda (ca la Pepita del Llanero).

Persones alguairenques d'adopció, per lligams familiars i per matrimoni amb gent del nostre poble (potser ens deixem algú...):

49.- Anna Mulet Oller d'Alcarràs (Juanito Martínez Requena); 50.- Ramon Lladonosa Segués d'Almenar (Montse Jofre Calvo); 51.- Esther Pujol Domech de Vilanova de Segrià (Josep Maria Puñet Terrado); 52.- Montse Perelló Baró de Barcelona (casa Gonzàlez); 53.- Isabel Tomàs Castellnou d'Almenar (Ramon Oliva Amigó); 54.- Joaquina Campos Valverde de Camporrells (Agustí Subirà Estruch)

Van néixer a Alguaire però van marxar de molt petits amb les famílies:

55.- †Amada Roig Barbé (cal Josep del Peralta); 56.- Ramona Roca Soldevila (cal Sastret); 57.- Pepita Satorra Hervera (ca la Utxa); 58.- Maria Àngels Ibáñez Piulats; 59.- Gemma Moltó Biarnés (Colònia); 60.- Juan José Ruiz Duran (Colònia); 61.- Miguel Àngel Ramírez Gómez (Colònia)

RECORDS DE LA NOSTRA INFANTESA

A la cultura anglosaxona, als nascuts entre 1946 i 1965, aproximadament, se'ls anomena els "**Boomers**".

Un cop acabada la 2a Guerra Mundial, es produeix a tota Europa una recuperació de la natalitat, és el "**Baby Boom**". A Espanya no va ser diferent, ans al contrari, el règim de Franco va potenciar que les famílies tinguessin el màxim nombre de descendents. No era estrany veure a les notícies del NO-DO (Noticiarios y Documentales), premis de natalitat concedits a matrimonis ben prolífics.

La dècada dels anys 60 va esdevenir un moment clau en què els avenços científics i mèdics van reduir la mortalitat infantil d'èpoques passades. Però, malauradament, algun mal diagnòstic i les dificultats d'arribar als hospitals amb urgències van deixar víctimes en edats molt menudes. I, en edat adulta, també hem perdut companys per accidents i malalties greus.

Aquest 2025, els que vam néixer el 1960, hem complert 65 anys. La nostra vida ens ha permès de veure intensos canvis en tots els aspectes de la societat, però mantenim vius els records d'infantesa.

L'escrit que teniu a les mans és un recull anecdòtic del nostre poble que hem reunit entre la gent de la "quinta". Pretén ser un homenatge a les nostres famílies, per l'esforç que va suposar tirar endavant, fills i filles, amb amor, coratge i sense defallir.

Oficis que han desaparegut del poble:

Molts vam néixer a casa, amb l'ajut de la *comadrona*, la Sra. Maria Barril Bernaus. El metge era el Sr. Francisco Farré Ges, una persona molt entesa i sacrificada per als seus pacients.

El Sr. Pau Barbé Riera, de cal Cantiner i els seus dos fills, Pauet i Faustet eren els matadors de "tossinos". Amb un banc de ferro, un ganxo i els ganivets ben esmolats anaven a les cases i mataven *lo tossino* al carrer. Portaven una eina especial per arrencar el pèl més llarg del llom de l'animal, per fer raspalls.

La Pepita Albareda (cal Llanero) i la Josefa Orús (la Pastora), eren matalasseres. Picaven la llana i cosien els matalassos al carrer, davant de la casa que les llogava.

La Sra. Angeleta Alonso Fernández (la pellaire) anava per les cases a recollir les pells seques dels conills. També plegava caragols i se'ls venia. Sempre anava acompanyada d'un o dos gossos pastors alemanys.

El Sr. Agustín Bonilla Marín (el cadiraire). Amb bova fabricava els culs de les cadires.

El Sr. Vicente Gabarre Arcos (el Vicent de la crossa), i la seua dona, Carmen Ventura Tarroja, eren drapaires. A ell, el renom li venia perquè li faltava una cama per davall del genoll, que recolzava en una pota de fusta (crossa).

Al mercat del divendres, davant del cobert de cal Boqueta, el Joan Codina i la seua mare, instal·laven la parada. Era conegut com "el Joan del plàstic".

El Sr. Ramon Moncasi Guillaumet, "el Llarg", era l'enterrador. Menava el carro funerari, entapissat de roba i serrells negres, estirat per una mula.

El Sr. Josep Maria Solé (lo Solé) era l'agutzil. Portava uniforme i gorra de plat. Amb una trompeteta passava pel poble a fer els pregons. S'aturava a places i cruïlles de carrers: "Por orden del Sr alcalde se hace saber..."

El Sr. Josep Domingo Serramona (cal Torroner) fabricava gel per a les neveres antigues. També gasoses i sifons (Carbónicas Domingo).

El Sr. Ramon Domingo Serramona (cal Torroner) era el carter i també arreglava les avaries elèctriques i els pocs electrodomèstics que van aparèixer cap als anys 70.

Al primer tram del carrer Buida-sacs hi vivia la família Doya Oliver, que eren gitanos. Tractaven amb mules, matxos, rucs i someres. Guardaven els animals a la part de baix del carrer de la Roca, on hi ha les pedreres. A Alguaire va morir el padrí Nicanor Doya, que era un patriarca. Al funeral van venir un munt de gitanos, fins i tot de l'estranger.

El servei telefònic del poble era regentat per la Sra. Maria Barril, la *comadrona*, als baixos del c/ Merli, 2. Amb la centraleta de clavilles connectava les cases que tenien telèfon. Qui no tenia aparell a casa s'havia de desplaçar a ca la *comadrona* i s'havia d'esperar que ella o la Luisa Gómez connectessin amb el número desitjat.

La religió present a la vida de la gent:

Dones i xiquetes (un cop feta la comunió) anaven a missa amb la mantellina obligatòria al cap.

Les famílies benestants del poble tenien unes cadires toves i entapissades, amb el seient que s'apujava per poder-se agenollar en un travesser inferior.

La canalla, quan ens trobàvem el mossèn pel carrer, corríem a besar-li la mà.

Processons tot l'any, algunes amb el capellà sota pal·li.

Els diumenges a la tarda ens feien classes de carecisme, els "padres" jesuïtes de Raïmat comandats pel germà Francesc Díaz Queraltó (el pare Puça). En finalitzar el curs viatjàvem damunt del remolc del tractor del Sr. Fausto Riu Lladonosa (Fausto de l'Antònia) fins al col·legi de Raïmat per passar el dia.

Per la Mare de Déu del Merli, es feia una processó, sortint des de la plaça, en què les noies, al cap, portaven una safata rectangular de pa beneït que es distribuïa en acabar la missa.

L'any 1967, per iniciativa de mossèn Antoni Fontova, es va instal·lar el monument del Sagrat Cor damunt la penya del convent. El va pujar el camió del Sr. Josep Lladonosa Rodié, de Cal Nastasi i de paleta el Sr. Miquel Delgado Sánchez.

A estudi

Al pati abans d'entrar a classe i en fila, el Sr. Àngel Ros, amb el diari enrotllat fent de batuta, ens feia cantar l'himne d'Espanya.

El Sr. Baró (Josep Baró Pena), a l'hora del pati, marxava

a donar injeccions pel poble amb la vespa, ja que feia també l'ofici de sanitari. A missa tocava l'harmònium.

El "Dia de la Victoria" (1 d'abril), anàvem tots els escolars al davant de l'església. L'alcalde, el Sr. Alfons Agustí Piñol (lo Fonsito), ens feia cantar el "Cara al Sol" amb els braços estirats en diagonal, que era la salutació feixista.

A l'hora del pati, ens feien beure una llet en pols molt desagradable al gust. De casa ens endúiem Colacao, Nesquik o xocolata en pols Gené, perquè la llet passés millor. Després jocs variats: ninetes, ossets, saltar a la corda, córrer i empaitar-nos, a l'"Un dos tres, botifarra de pagès", futbol, boletes, petaques, cavall fort (churro, media manga y manga entera). Esmorzar pa amb oli i xocolata, algun pastisset del Bimbo i compartir entre els amics arrel de regalèssia, que mastegàvem fins que perdia el gust.

El mes de maig era el mes de Maria. Cada tarda resàvem i cantàvem.("Venid y vamos todos, con flores a Maria...")

De tant en tant, la canalla ens rebel·làvem al crit de "Volem anar a passeig!". I, si era dijous i la direcció acceptava, ens portaven caminant fins a l'era de Baella o als pins del Pallera.

Al parvulari, un bonic record del "Teatre Guinyol", els putxinel·lis de la Srta. Teresina (Teresa Sabaté Rodié).

Moments d'esbarjo social

Els diumenges anàvem a un dels dos cines: al de baix, de cal Cambray (Josep Cambray Gonzàlez), i al de dalt, que s'anomenava "cine Califòrnia", al costat del cobert del Boqueta. A la paret de fora del cine penjaven "els quadros", fotografies de cartró d'escenes de les pel·lícules que es passarien els diumenges. També es repartien fulletons de les properes sessions, que molta gent col·leccionava. Es passaven dues pel·lícules i abans de la segona, el NO-DO, amb reportatges de propaganda política franquista i de temes de la vida a Espanya.

Anàvem a comprar patates, xurros i gelats a la petita botiga que la Sra. Teresa Mateu Guàrdia (Tereseta de cal Catxumbo o del Llenya) tenia a la plaça Sant Faust.

Al cinema passava a vendre cacaus el Sr. Josep Grau Barbé (Pepet del Txero). Els dissabtes a la tarda anava a torrar-los al forn de cal Peralta o de la *comadrona*. Els portava en un cabàs i tenia un pot de llauna per a la mesura que posava a la venda. La gent esclofollava els cacaus tot llençant les clasques al terra del cine. Quan acabava la sessió de cinema s'apartaven i amuntegaven els rengs de cadires cap al costat, s'escombrava el terra i es feia ball.

Els balls de la Fira i Festa Major eren a l'envelat, que es muntava i desmuntava per als dies de festa. Eren famoses les orquestres Maravella, els Mongrins, la Principal de la Bisbal i la Marabú. Al matí de la Festa es feia una rua pel poble, amb alguna banda de música contractada i sortien els gegants i els capgrossos, que havien vestit al magatzem de cal Pagès. Al davant de la comitiva hi anava el Sr. Higinio Àlvarez Valdez, "el sereno"

Era el temps de cuinar les famoses coques a la cassola.

Al bon temps també s'anava a ballar a les "pistes" a l'aire lliure que hi havia a cal Cambray, a l'Av. Jaume Nadal (pati al costat de cal Miquelet del Gruas) i a la de la Sra. Rosa Domingo Rius (la Rosa de la Riues), on actualment hi ha el parador - restaurant.

Els xiquets es banyaven a la "toma", la séquia al costat de les granges de cal Ramos (darrere de l'actual tanatori del carrer Florida). També anaven a banyar-se al pantà de cal Perrera i al que anomenaven "lago verde" (descampat al costat esquerre de la pujada de l'aeroport, passat el cementiri)

El camp de futbol, era al final del carrer de la Bassa, on ara hi ha l'escola. Les grades on seien la gent era una pedrera plena de forats.

La canalla, els diumenges, anaven a jugar al futbolí a ca l'Hilario (Sr. Albert Lladonosa Farreny) l'Albert de l'Hilario era un pastisser altament qualificat. Eren molt apreciades les mitges llunes de nata, els pastissos borratxets i les lioneses. Per Setmana Santa cuinava centenars de Mones, que la gent encarregava amb temps, per no quedar-se sense.

Ja, cap a finals de la dècada dels anys 70, els diumenges a la tarda, nois i noies es concentraven a les escales de l'acadèmia (actual casa del capellà) o al bar Alaska, de la Sra. Rosita Agustí Giró (cal Josep del Taruc). D'allí, cap al cine o a la discoteca "Saylor's", que va obrir la Sra. Maria Sabaté Soldevila (la Madarda) amb la filla i gendre. A Alguaire venien a fer festa el jovent de Vilanova de Segrià, la Portella i Rosselló, principalment. D'aquestes trobades va sortir nombroses parelles.

Desitgem que us hagi agradat aquest bocí de memòria compartida. Gràcies a tothom.

Arqueologia: "Vesprada festiva"

El 24 de juliol va tenir lloc una "Vesprada festiva" amb caminada, sopar i música ambient gràcies a l'organització de l'associació de caminadors i corredors d'Alguaire Lo-Makot, la col·laboració de Som Com Som i la Universitat de Barcelona.

Maria Soler, vicedegana acadèmica i professora del departament d'Història i Arqueologia de la Universitat de Barcelona, va explicar en la novena temporada d'excavacions que s'ha fet una troballa clau, amb evidències de l'existència del claustre del monestir del segle XIII. Va apuntar que fins ara, sols s'havia excavat l'església i espais més litúrgics, però va confirmar la troballa del lloc on vivien, on dormien on menjaven i estudiaven les monges. Durant la vesprada festiva, es podia optar d'accedir directament a la visita guiada en una primera jornada o fer-ho després de la caminada. Sortida que també tenia dues opcions de ruta, una de més llarga o una altra de

més curta, que s'iniciava a la plaça Església al vespre per tal d'arribar a les excavacions arqueològiques abans del sopar.

Alguaire se suma al ball de "Sardanes a la fresca al Segrià"

Alguaire es va sumar al ball de "Sardanes a la fresca al Segrià", el divendres 1 d'agost a la zona esportiva, fou la vintena edició d'aquestes jornades. Van ballar els grups sardanistes del Segrià: Amics de la Sardana d'Alguaire, Amics de la Sardana d'Almacelles, Agrupació sardanista d'Artesa de Lleida, Agrupació sardanista Germanor (Torrefarrera), Agrupació sardanista de Puigverd de Lleida, Grup sardanista de l'Associació 50 i Més d'Alcarràs, Grup sardanista de Balàfia (Lleida), Grup Sardanista 27 d'Abril (Lleida), Escola sardanista de Torres de Segre, Dansaires del Pi d'Alpicat i Associació Aufés Sardanes (Alfés).

A cada trobada es va interpretar i ballar la sardana: "Vint estius de Sardanes a la Fresca", un encàrrec del Consell Comarcal al compositor Òscar Barqué. Però Alguaire va ser l'única ocasió en què el músic la va poder portar a la pràctica, ja que pertany a la Cobla Tàrrega, l'encarregada d'amenitzar la vetllada. Aquesta va ser l'última de les 9 sardanes que es van sentir.

Una ocasió única, també, per gaudir de la Sardana, perquè amb la professora de la Federació Sardanista, Montse Minguella, es va anar creant una colleta d'aprenentatge per tal que es poguessin sumar a la rotllana final, i aprendre a ballar i aventurar-se al ritme!

Aquest esdeveniment serà possible gràcies a l'Ajuntament d'Alguaire i el suport de: Consell Comarcal, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya,

Institut d'Estudis Ilerdencs, Diputació de Lleida i Federació de Sardanistes de les Comarques de Lleida.

Una altra jornada festiva fou el 14è Aplec de la Vila d'Alguaire que va tenir lloc el dia 6 de setembre a la zona esportiva amb concurs de colles improvisades i arrodonint la vetllada amb un sopar de germanor.

Aquest sopar es pot reservar amb antelació per un preu de 15 € que inclou: Aperitiu d'olives i patates, entrant a base de Meló amb pernil, un plat de vedella guisada i postres a base de gelat, a més a més d'aigua, vi i gasosa.

Diada i festa de les cassoles

Alguaire va celebrar la Diada Nacional de Catalunya amb diversos un parlament institucional a migdia i la lectura del manifest de la Diada. Tot seguit es va iniciar el dinar de germanor que va reunir veïns i veïnes en una jornada marcada pel record, la cultura i la història del nostre país.

L'acte institucional ha servit per reivindicar els valors de la democràcia, la cohesió social i la identitat catalana, així com per recordar els fets històrics vinculats a l'11 de setembre. Durant la celebració també s'ha fet una crida a continuar treballant pel progrés del municipi i el benestar de tota la ciutadania. L'Ajuntament d'Alguaire agraeix la participació de les entitats i persones que han contribuït a l'èxit de la jornada, reafirmant el compromís del poble amb la preservació de les seves tradicions i la promoció de la cultura catalana.

Així es va celebrar a partir de dos quarts de cinc de la tarda amb l'actuació del grup Punts Suspensius.

Alguaire celebra una Festa Major 2025 marcada per la participació, la tradició i la convivència

Alguaire va viure els dies 26, 27 i 28 de setembre una nova edició de la seva Festa Major, una celebració que va reunir centenars de veïns i visitants al voltant d'un ampli programa d'activitats culturals, esportives, musicals i tradicionals pensades per a totes les edats.

La programació es va iniciar el divendres amb la cercavila "Festa sobre rodes", protagonitzada pel grup Més Tumàcat, que va recórrer diversos carrers del municipi omplint-los de música, animació i color. La jornada va continuar amb la tradicional xocolatada popular i amb els actes institucionals d'inici de la Festa Major, que van incloure la recepció al pregoner, l'alguairenc Joan Folguera Argelich, l'acte de proclamació del nou pubillatge local 2025-2026 i el pregó oficial.

La primera jornada va culminar amb el sopar popular de Festa Major, que va congregar un nombrós públic a la zona esportiva, i amb les actuacions musicals dels Comandants de Tros i dels diferents DJ programats durant la nit, en el marc de la tradicional Festa de les Penyes.

El dissabte al matí, la plaça de l'Església va acollir l'esmorzar popular i la bicicletada de Festa Major organitzada pel Club Ciclista Alguaire, mentre que la plaça de la Sardana va ser l'escenari de la tirada de bitlles amb la participació de diversos clubs de la demarcació. La programació familiar va continuar amb l'espectacle "Màgia per a tots", que va omplir la plaça de públic de totes les edats.

A la tarda, el pavelló poliesportiu va acollir el tradicional ball de Festa Major, mentre que la nit va estar marcada pel concert tribut a La Oreja de Van Gogh a càrrec del grup Son de Rosas i per una nova edició de la Festa de les Penyes, que va mantenir una elevada participació fins a la matinada.

La jornada de diumenge va començar amb una àmplia zona de jocs i activitats de circ per a tota la família a la plaça Sant Faust. Posteriorment, l'església parroquial de Sant Serni va acollir la Missa Major, amenitzada per la Cobla Jovenívola d'Agramunt, amb l'assistència de les autoritats municipals i del pubillatge local. La celebració va continuar amb la tradicional ballada de sardanes i el vermut popular de Festa Major.

A la tarda es va disputar el partit de Festa Major entre el Club Esportiu Alguaire i la UE Tàrrega "A", una cita esportiva ja consolidada dins la programació festiva. Paral·lelament, el pavelló poliesportiu va acollir l'actuació de l'orquestra Metropol, que va oferir el concert i el ball de fi de festa, posant el punt final a tres dies d'intensa activitat.

L'Ajuntament d'Alguaire vol agrair la participació ciutadana, la implicació de les entitats locals i el comportament cívic de tots els assistents. La celebració ha tornat a esdevenir un espai de trobada, convivència i reforç de la identitat col·lectiva del municipi, consolidant-se com una de les cites més esperades del calendari local.

Així mateix a mitjans d'octubre van començar les obres del primer tram de la Canaleta de la Serra, la proposta guanyadora dels Pressupostos Participatius 2024. Unes obres que comprenen les escales del Sagrat Cor i els antics dipòsits, amb uns pressupostos adjudicats de 46.90,80€ (IVA inclòs) i que tindrien com a objectiu consolidar el traçat com a via verda per al passeig, l'esbarjo i la pràctica esportiva.

Nova edició dels Pressupostos Participatius 2025 amb una partida de 35.000 euros

L'Ajuntament d'Alguaire va impulsar durant l'any 2025 una nova edició dels Pressupostos Participatius, una iniciativa destinada a fomentar la participació directa de la ciutadania en la definició d'una part de les inversions municipals. En aquesta segona edició, el consistori va destinar una partida de 35.000 euros més IVA a projectes proposats i escollits pels veïns i veïnes del municipi.

El procés participatiu es va desenvolupar entre els mesos d'octubre i novembre i va incorporar com a principal novetat la celebració d'un taller participatiu per a l'elaboració de propostes. La sessió, oberta a tota la població major de 16 anys, va permetre als participants debatre necessitats, compartir idees i formular iniciatives de millora per al municipi amb l'acompanyament de personal especialitzat en participació ciutadana i dels serveis tècnics municipals.

Posteriorment, les propostes presentades van ser analitzades per una comissió tècnica municipal, que en va valorar la viabilitat tècnica, econòmica i competencial abans de sotmetre-les a votació popular. La ciutadania empadronada a Alguaire major de 16 anys va poder participar en l'elecció dels projectes considerats prioritaris per al municipi.

Amb aquesta iniciativa, l'Ajuntament d'Alguaire va tornar a apostar per la participació ciutadana com una eina de governança oberta i transparent, afavorint la corresponsabilitat dels veïns i veïnes en la definició de les actuacions municipals i reforçant els mecanismes de participació democràtica en la vida local.

Posteriorment a la fase de votació es va donar a conèixer la proposta més votada i que va ser: HABILITAR UN SISTEMA D'OMBRATGE RETRÀCTIL A LA PL. ESGLÉSIA, amb un total de 49 vots. Es pot consultar les dades a https://alguaire.decidimcatalunya.cat

Alcaldes del Segrià es reuneixen per denunciar la manca de recursos per lluitar contra la inseguretat

SEGRE

Deu alcaldes del Segrià volen càmeres de vigilància connectades als Mossos

Cimera || Reunió a Alguaire dels municipis propers a Lleida dels eixos de l'N-230 i l'N-240

Al límit || Denuncien un augment de la inseguretat i els actes incívics en els dos darrers anys

Lleida || Detingut in fraganti un lladre amb 46 antecedents que feia un butrò a la Bordeta

L'Ajuntament d'Alguaire va acollir a principis d'octubre una reunió de treball amb alcaldes i representants de deu municipis del Segrià per abordar la preocupació compartida per l'augment de la inseguretat veïnal i les conductes incíviques detectades en els darrers anys, especialment als municipis de l'àrea d'influència de les carreteres N-230 i N-240.

Durant la trobada, els representants municipals van coincidir en la necessitat de reforçar la presència dels Mossos d'Esquadra al territori i de facilitar la implantació de sistemes de videovigilància que permetessin actuar amb més eficàcia davant incidències relacionades amb ocupacions, robatoris, carreres nocturnes, sorolls, actes vandàlics i problemes de gestió de residus.

La reunió també va servir per posar de manifest les dificultats que afronten els ajuntaments per donar resposta a aquestes problemàtiques a causa de les limitacions de recursos i finançament. Els municipis participants van expressar la voluntat de continuar treballant conjuntament per impulsar mesures i solucions que contribueixin a millorar la seguretat i la qualitat de vida de la ciutadania.

L'alcalde d'Alguaire, Joan Guillaumet, va valorar positivament aquesta primera presa de contacte en una entrevista al programa +Lleida de la televisió local, on va destacar la importància d'unir esforços entre administracions per donar resposta a les inquietuds dels veïns i veïnes i avançar cap a un territori més segur i cohesionat.

Lliurament de la 36a edició dels Premis Josep Lladonosa d'Història Local dels Països Catalans

El Santuari de la Mare de Déu del Merli va ser l'escenari del lliurament de la 36a edició dels Premis Josep Lladonosa d'Història Local dels Països Catalans, una cita remarcada el panorama cultural i acadèmic del país que reconeix treballs de recerca destacats en l'àmbit de la història local de Catalunya.

En aquesta edició, el jurat va distingir l'estudi *L'almoina de Lleida al segle XIV: Una institució d'assistència i caritat*, de la investigadora Núria Preixens, que analitza el paper d'aquesta institució medieval en l'atenció als col·lectius més vulnerables i la seva contribució a l'organització social i assistencial de la Lleida del segle XIV. L'obra serà publicada el proper 23 d'abril, coincidint amb la Diada de Sant Jordi.

Durant l'acte també es va retre homenatge a la psicòloga Marta Trepat per la seva trajectòria professional i la seva aportació a la societat. Es va destacar especialment la seva tasca de divulgació i sensibilització entorn de problemàtiques socials actuals com la soledat no desitjada i l'angoixa emocional, així com el seu compromís amb el benestar de les persones.

XXXVI
PREMIS
JOSEP
LLADONOSA

L'acte va estar presidit per l'alcalde d'Alguaire, Joan Guillaumet, i va comptar amb l'assistència de diverses autoritats i representants institucionals, entre els quals el delegat del Govern a Lleida, David Masot; el director de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, Andreu Vàzquez; la delegada territorial de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Montserrat Parra; el rector de la Universitat de Lleida, Jaume Puy; el president del Patronat Josep Lladonosa i Pujol, Manuel Lladonosa; el regidor de Cultura de l'Ajuntament d'Alguaire, Jaume Farreny, així com membres de la corporació municipal i representants del món cultural i acadèmic.

Amb aquesta nova edició, els Premis Josep Lladonosa van tornar a reafirmar el seu compromís amb la recerca històrica, la preservació de la memòria col·lectiva i la difusió del coneixement sobre la història local dels territoris de parla catalana. Reafirmant Alguaire com un espai de referència per a la promoció de la cultura i la investigació històrica amb molt de seguiment.

Lliurament de premis Josep Lladonosa

Manel Lladonosa i Vall-llebrera.
President Patronat Municipal Josep Lladonosa i Pujol d'Alguaire

Celebrem enguany una nova singladura dels premis d'honor i d'història local Josep Lladonosa i Pujol. I amb aquesta avinentesa vull agrair l'Ajuntament i el poble d'Alguaire, les administracions presents al Patronat Josep Lladonosa, la Universitat de Lleida i el seu servei de publicacions i el diari *La Mañana* que fan factible el premi d'història local i la seva publicació el dia de Sant Jordi. Gràcies a tots els assistents.

Abans que res voldria expressar en nom dels membres del jurat i del Patronat el nostre més preuat sentiment per la mort de la doctora Maria Josep Vilalta i Escobar, catedràtica d'història moderna de la Universitat de Lleida i membre de primera hora del jurat que sempre va mostrar el seu rigor i profunditat en les seves aportacions al premi Lladonosa.

Respecte del **premi d'honor** enguany hem cregut adient de lliurar-lo a la doctora en psicologia Marta Trepat i Secanell per la seva trajectòria professional i la seva disponibilitat constant en molts àmbits de la vida ciutadana i associativa. Va estudiar Filosofia i Lletres a la Universitat de Barcelona entre 1962 i 1967 i es va llicenciar en l'especialitat de Filosofia. Va estudiar la diplomatura de Psicologia clínica que ha conformat la seva activitat professional definitiva, amb una atenció a la psicoanàlisi. El 1992 ho completaria amb la seva tesi doctoral sobre "Psicopatologia narcisista i dificultats d'identificació. Estudi de catorze casos d'anorèxia mental".

Des de 1972 exercirà la seva tasca de psicòloga en diversos espais educatius i entitats; faria un gran nombre de xerrades per Lleida i el territori, presentacions i ponències, així com activitats de voluntariat, assessorament, acompanyament i col·laboracions en entitats i institucions; a destacar, a banda de la seva consulta, el seu treball a l'Hospital de Santa Maria i de professora de Psicologia Mèdica a la Facultat de Medicina de Lleida entre 1986 i 2010 que es jubilà, i de Psicologia i Religió a l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos (IREL), entre altres manifestacions de la seva activitat. Afegim-hi les seves publicacions i les seves afeccions a la lectura, l'art i la música.

Marta Trepat ha estat una professional i una veu pública compromesa amb les situacions de les persones respecte d'elles mateixes i dels altres, a través dels cercles en què es mouen (dels familiars als ciutadans). Els escrits de la publicació que estan a la vostra disposició són un bon testimoni de la seva diversitat de registres, unificats per la seva atenció a la psicologia, el seu humanisme existencial, la riquesa de les perspectives del seu compromís i l'obertura a un horitzó de transcendència espiritual i religiosa.

La seva maduresa es desplega especialment al seu llibre *La necessitat d'estimar. La persona i l'amor en una societat marcada per l'individualisme*, publicat el 2012, un títol prou explícit. Una síntesi de les seves aportacions i que esdevé una guia per trobar una brúixola en els nostres temps. L'amor, hi subratlla, és el fonament de tot compromís amb els altres i la societat.

Pel que fa al **36 premi Josep Lladonosa i Pujol de monografies,** m'agradaria de remarcar-ne la rellevància. Constitueix en aquest moment una biblioteca d'història catalana des de mirades locals i perspectives generals. Una manera de fer microhistòria emmarcada en un context de problemes i qüestions generals. Ha aportat i aporta una diversitat de temes al llarg de la seva dilatada trajectòria.

El jurat, que es va reunir el 20 d'octubre de 2025, va decidir d'atorgar el guardó a l'obra *L'Almoina de Lleida. Una institució d'assistència i caritat.* Lema: Margalida d'Agramunt. Oberta la plica corresponent la seva autoria pertany a la senyora Núria Preixens Vidal. Es tracta d'un estudi de l'assistència i la caritat en la baixa edat mitjana, en particular en el context dels països de la Mediterrània, i més en concret de la Corona d'Aragó, per a mostrar-ne els trets religiosos i d'equilibri social.

L'autora investiga l'Almoina -sovint coneguda com a Pia Almoina-, la institució de la caritat a Lleida, encarregada de l'ajut als necessitats i els qui patien una situació d'adversitat. Hi mostra la seva organització i finançament, els benefactors i els usuaris, l'alimentació i els ajuts econòmics, la seva evolució, el paper de l'Església i de la societat medieval. Es tracta d'una aportació a la història social, la pobresa i l'actitud de les classes dirigents i de l'Església institucional, l'alimentació, les desigualtats i les solidaritats. Tot plegat en el marc d'un model de reciprocitat social i economia moral, desestabilitzat, tanmateix per les crisis demogràfiques i econòmiques com succeeix al segle XIV, el segle de la pesta negra, en el qual se centra aquest estudi. Podem veure, d'aquesta manera i a través de les seves planes, la relació entre economia, caritat, govern urbà i estabilitat social, més enllà de l'origen religiós de la institució i de les donacions. Enhorabona, doncs, pel treball. Ara a esperar la seva publicació el dia de Sant Jordi del 2026 a cura de les publicacions de la UdL i del diari *La Mañana*.

Alguaire solidari ...contra el càncer

A l'octubre va tenir lloc un cap de setmana solidari per donar suport a la lluita contra el càncer. Amb la tirada de bitlles organitzada pel Club de Bitlles d'Alguaire i la pedalada solidària que va portar a terme el Club Ciclista. Durant tot el dia va estar disponible el mercadet solidari que van dur a terme les voluntàries de l'Associació Contra el Càncer. La novetat de l'edició va ser el vermut acompanyat de música en viu gràcies als alumnes de l'Escola Municipal de Música. El dinar solidari va reunir 350 persones durant el qual es van celebrar sortejos amb actuacions de la Coral Ginestell i la Coral de l'Esbart Bell Camp. A més a més de la sardana de germanor final que ballaren els Amics de la Sardana d'Alguaire. El dilluns va continuar la solidaritat amb una caminada popular organitzada per Lo Makot i un campionat de botifarra a la Llar de Jubilats de la mà del Club de la botifarra d'Alguaire, per continuar recaptant fons. L'associació contra el càncer d'Alguaire, des de les seves xarxes socials va agrair "a les més de 400 persones que vau fer possible aquest dia tan especial —abans, durant i després. Com sempre, és emocionant veure tot el que s'arriba a aconseguir quan tot un poble s'uneix per una causa tan important i plena de solidaritat." Mencionant també la col·laboració i l'esforç de les associacions ja mencionades, a més a més de "l'equip d'Emun, el càtering Miq Mac, el Santi i el Josep, la Lua i el Ferran, companyes de Patchwork, ajudants del Mercadet Solidari, els membres de l'Associació Contra el Càncer de Lleida, així com a les empreses, els particulars, el petit comerç i les autoritats assistents" i anuncia que han aconseguit 10.674€ per a l'Associació Contra el Càncer de Lleida.

Finalment, des de l'Ajuntament d'Alguaire ens afegim als seus agraïments i també compartim que "La solidaritat és un fil que, quan l'entrellacem entre tots, fa més fort el teixit de la nostra comunitat." aquesta nova edició, els Premis Josep Lladonosa van tornar a reafirmar el seu compromís amb la recerca històrica, la preservació de la memòria col·lectiva i la difusió del coneixement sobre la història local dels territoris de parla catalana.

...Amb la salut mental

El divendres, 10 d'octubre del 2025 es va celebrar el dia de la Salut Mental, posant de manifest que els trastorns mentals tenen un important impacte en la qualitat de vida de les persones i afecten tots els àmbits de relació interpersonal (familiar, laboral i social). Per trobar eines per a conservar la salut i el benestar es va dur a terme a la Sala d'actes de l'Ajuntament d'Alguaire una xerrada conjuntament amb l'Institut Català de la Salut i el personal de l'EAP Alfarràs. En aquesta ocasió, les professionals a traslladar-nos petites claus per a treballar la salut mental i convèncer-nos de la importància de l'esport físic van ser la Gemma Guillamet, tot un referent en benestar emo-

cional, acompanyada de la fisioterapeuta Raquel Cuenca i la infermera comunitària Ares Garcia. De manera que es va fer un petit exercici *in situ* per comprovar un dels punts de la xerrada "Què et pot ajudar a tenir cura de la Salut Mental". De manera que ens quedés clar que ser una persona activa millora l'estat d'ànim, redueix l'estrès i ajuda a combatre l'ansietat i la depressió. Recordem que per a més informació podeu consultar la pàgina web de CANAL SALUT sobre salut mental de la Generalitat de Catalunya. A més a més, us recordem que si teniu algun problema d'addiccions o voleu conèixer els beneficis de l'activitat física més enllà de la salut mental, ho podeu consultar a la web canalsalut.gencat.cat i tal com es repetia en anteriors campanyes "Si coneixes algú a punt de caure en el pou del suïcidi, escolta'l i demana ajuda al 061/Salut Respon" Una activitat que va ser possible gràcies a la Generalitat de Catalunya, l'ICS i la col·laboració dels ajuntaments d'Almenar, Alfarràs, Alguaire, Cefruco, Paeria Almenar Esports, Montpedró Trail.

...Contra la violència masclista

En el marc del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, que se celebra el 25 de novembre, l'Ajuntament d'Alguaire va acollir dues activitats del projecte "Canvia el conte", una iniciativa educativa i artística que es basava en promoure la reflexió sobre les relacions afectives, el consentiment i els rols de gènere. Les activitats van tenir lloc a la Biblioteca Josep Lladonosa i Pujol i s'adreçaven tant a l'alumnat com al conjunt de la ciutadania, amb l'objectiu de fomentar una mirada crítica davant les violències masclistes i contribuir a la construcció d'una societat més igualitària.

A les 15.00 h, l'alumnat de 5è i 6è de primària va participar en la sessió "La Sirena", dinamitzada per Cristina Vila Peñuelas i l'actriu Aida Flix Filella. L'activitat va incloure la projecció del vídeo "La Sirena" i un taller participatiu amb dinàmiques de debat i representació per treballar aspectes relacionats amb el desig, el consentiment, les emocions i la pressió social. Posteriorment, es va obrir a tots els públics "Peter Pan: perquè cap Campaneta torni a quedar en silenci". La proposta va incloure la projecció del vídeo artístic estrenat i un col·loqui posterior amb Cristina Vila, Aida Flix Filella i Goretti Narcís Borràs, integrants del projecte "Canvia el conte" i vinculades a l'Aula de Teatre de Lleida. Durant la conversa es van compartir experiències i reflexions sobre la detecció, prevenció i reparació del maltractament sexual. Amb aquesta iniciativa, l'Ajuntament d'Alguaire refermava el seu compromís en la lluita contra les violències masclistes i en la promoció d'espais de sensibilització, educació i participació ciutadana. I així continuar treballant per un Alguaire, compromès amb la igualtat i contra la violència envers les dones.

...Amb la marató de 3cat

Agraïm a totes les entitats, voluntaris i persones participants que heu fet possible que a Alguaire s'hagin recaptat 6.572 € per a La Marató 3Cat 2025. Aquest resultat és fruit del treball en equip, la solidaritat i el compromís de tot el poble. Cada activitat, cada gest i cada aportació han sumat per aconseguir un objectiu comú que ens fa sentir profundament orgullosos.

En aquesta edició de La Marató s'ha dedicat a la detecció i conscienciació dels diferents tipus de càncer. Aquests diners, s'inclouen en el còmput que consta al la pàgina 3cat.cat/TV3/marato d'un total de 9.741.627€ Moltes gràcies a tothom!

Pubillatge

El Pubillatge Alguairenc va ser present, aquest cap de setmana, al Certament Nacional de Pubillatge 2025 celebrat a Monistrol i l'Abadia de Montserrat on els nostres representants van ser acompanyats per l'alcalde Joan Guillaumet.

Vestits de paper i celebracions

Alguaire va obtenir dos premis en el 61è Concurs de Vestits de Paper de Mollerussa. El primer premi de la categoria Època ha estat per al vestit elaborat per la Llar de Jubilats d'Alguaire, sota la direcció de la modista Carmeta Solà i confeccionat per les cosidores de la Llar. A més, Mari Carmen Begines va rebre el Didal d'Or, un reconeixement a la seva dedicació i aportació durant més de 20 anys de participació en aquest prestigiós certamen.

Des de l'Ajuntament d'Alguaire aprofitem per felicitar totes les persones implicades per la seva feina, constància i talent, que contribueixen a projectar el nom del municipi arreu.

Des del consistori aprofitem per agrair a la Llar de Jubilats d'Alguaire la tradicional "torronada" per acomiadar-nos de l'any ple de bones intencions i dolces esperances. Així com a l'associació de caminadors i corredors d'Alguaire LoMakot per finalitzar un mes amb esport i salut amb la curs de Sant Silvestre. I totes les entitats que heu fet d'Alguaire un espai per al bon ambient, el civisme i la germanor. Moltes gràcies a tots els participants i persones que ho heu fet possible.

ACTIVITATS
Biblioteca 2025

Gener

Febrer

Març

Abril

Maig

Juny

Juliol

Agost

Setembre

Octubre

Novembre

Desembre

CAMÍ DE PERFECCIÓ (Josep M. Llompart)
Mai no et deturis: // no hi ha fi ni principi. //
Però les roses // cada cop més vermelles// les passes t'encatifen.

CLUB DE LA BOTIFARRA D'ALGUAIRE

Des del juliol a final del 206 hem celebrat diverses trobades que ens han donat força alegries, us en fem un breu descrit per a la prosperitat.

Durant l'estiu vam gaudir de la frescor nocturna el divendres 11 de juliol amb el quinzè **Campionat Butifresca** a la zona esportiva. També vam continuar amb la tercera Lliga d'estiu a la zona esportiva el primer divendres d'agost, que va coincidir en el dia 1 d'aquell mes.

Començàvem la tardor amb el dissetè **Campionat Nacional i segon memorial Pepito Terrado** al pavelló poliesportiu, el dissabte 4 d'octubre, on van participar noranta-una parelles. Es juga el sistema de joc occidental amb tipus de campionat seguint el sistema suís. Amb la inscripció s'inclou un sopar a base d'entrepà i els premis, que inclouen dos trofeus i dos pernils per a les parelles que obtenen el pòdium (primers, segons i tercers) i de la quarta a la vintena parella classificada es regala dues espatlles, així com dos lots d'embotits per les parelles classificades de la vint-i-unena a la trentena posició.

És una de les trobades més espectaculars de la província, venen d'Andorra, Vic, Tarragona i diferents indrets, tant de Catalunya com de fora del territori. Hi ha hagut un increment de participants respecte a l'any anterior, en podeu veure un reportatge a l'enllaç gràcies a l'audiovisual produït pel Manolo Arroyo d'uns cinquanta minuts de durada aproximada. I que trobareu disponible gratuïtament al següent enllaç de la pàgina Youtube https://www.youtube.com/watch?si=dMFpU1fAEqDcCaTE&v=f9-DO1-6WSU&feature=youtu.be

Per acabar l'any, i no deixar que se'ns refredin els dits, vam celebrar el **campionat contra el càncer**, que ja supera la novena edició. En la que es paga cinc euros per persona i tota la recaptació va benefici de la lluita contra el càncer. Adjuntem la foto del moment de l'entrega a la presidenta de l'ACC d'Alguaire, l'Alícia Llaràs.

Encara sent solidaris, realitzem el dissabte 13 de desembre la dissetena trobada per **la Marató** de 3cat. Que aquest any anava dedicada a la prevenció i detecció del càncer. On els diners de la inscripció va en benefici d'aquesta acció social. Després de les tres partides i el recompte de puntuació, també es dona un premi a les tres primeres parelles classificades.

Acabarem l'any amb el desè **campionat de Nadal**, el divendres 19 de desembre, a la llar dels jubilats. En la qual també celebrem tenir un lloc càlid per a reunir-nos més enllà de les nostres llars i conversar amb cares conegudes com hem passat aquest any i com projectem el següent.

Cal destacar que pel febrer 2026 hi haurà l'assemblea general i votació de junta, animem als membres del club que si volen fer un pas endavant hi ha les portes obertes.

Aprofitem per agrair als col·laboradors, simpatitzants i participants que fan possibles que aquestes jornades siguin un plaer i una festa per tothom. I per finalitzar, us animem a participar en les activitats de l'associació, a més a més de recordar-vos que si voleu aprendre o fer una partida esporàdica ens podeu trobar durant les tardes al bar de la llar dels jubilats. Que tingueu una bona mà i un feliç any 2026.

ASSOCIACIÓ CONTRA EL CÀNCER

DIADA SOLIDÀRIA CONTRA EL CÀNCER

El 12 d'octubre, Alguaire va viure la setena jornada solidària contra el càncer al Pavelló Poliesportiu. Un dia ple d'activitats per a totes les edats amb l'objectiu de recaptar fons i compartir bons moments.

La col·laboració de voluntàries i voluntaris, associacions municipals, empreses, comerços, institucions i participants fa possible l'èxit de tasques socials solidàries importantíssimes. Més de 400 persones vau fer possible aquest dia tan especial —abans, durant i després.

La diada solidària va començar, a primera hora, amb activitats ludicoesportives, una tirada de bitlles, la pedalada popular solidària i l'oca gegant. Durant el matí es podien adquirir peces artesanals al mercadet i ja cap al migdia vam gaudir del vermut i de la música en viu a càrrec de dos alumnes de l'escola de música.

Al migdia, moment del dinar solidari acompanyat amb l'actuació de les corals municipals, actuacions d'artistes alguairencs, sorteig i la tradicional sardana de germanor.

El Club de botifarra d'Alguaire van celebrar, el 24 d'octubre de 2025, un campionat solidari a benefici del càncer.

L'Associació de caminadors i corredors Lo Makot va col·laborar amb una caminada contra el càncer a la novena volta a l'aeroport Lleida Alguaire el dia 1 de novembre de 2025.

Com sempre, és emocionant veure tot el que s'arriba a aconseguir quan tot un poble s'uneix per una causa tan important i plena de solidaritat.

Un agraïment molt especial a les Bitlles, Club de la botifarra, les Sardanes, el Club Ciclista, la Pili Garcia i tot l'equip d'Emun, el càtering Miq Mac, el Santi i el Josep, la Coral Bell-Camp, la Coral Ginestell, la Lua i el Ferran, l'Escola de Música, companyes de Patchwork, ajudants del Mercadet Solidari, Lo Makot, l'Ajuntament, els membres de l'Associació Contra el Càncer de Lleida, així com a les empreses, els particulars, el petit comerç i les autoritats assistents.

Gràcies, com sempre i de tot cor per la vostra implicació, esforç i entusiasme.

La solidaritat és un fil que, quan l'entrellacem entre tots, fa més fort el teixit de la nostra comunitat.

BINGO PER LA MARATÓ

Continuant amb la tasca solidària i de col·laboració, el dia 29 de novembre de 2025 vam gaudir d'una tarda plena de diversió amb el nostre Bingo per La Marató!

Junts, fem que cada partida de bingo sigui un pas més en la lluita contra el càncer.

ASSOCIACIÓ DE DONES D'ALGUAIRE

Durant el segon semestre de 2025, l'Associació de Dones Merli d'Alguaire ha continuat desenvolupant una àmplia programació d'activitats amb l'objectiu de fomentar la participació, la convivència i el dinamisme social al municipi.

Entre els mesos de juliol i desembre, l'entitat ha organitzat diverses propostes adreçades a les seves sòcies i al conjunt de la ciutadania.

Amb la trobada de germanor de l'estiu ja compartim rialles, records i molts bons moments, però també gaudim de la gastronomia i celebrem l'amistat i la força de la nostra unió! Però és amb el Sarau d'Estiu que es posa color i molta il·lusió a cada detall per fer una festa ben especial. Al que cal afegir un fort agraïment a les persones que van participar, col·laborar i fer-ho possible, ja que els balls, rialles i decoració fan un ambient idoni per escalfar el cor i fer una comunitat que no para de sumar.

A través de les xarxes, ja felicitarem el Joel Jofre Murillo per haver estat escollit Hereu Comarcal del Segrià 2025 durant el 8è Certamen de Pubillatge Comarcal, celebrat el dissabte 7 de juny a Alcarràs. És un gran orgull veure com un jove del nostre poble es converteix en ambaixador del Segrià, representant Alguaire amb il·lusió, talent i compromís. Cada setembre l'associació viu moments molt especials a l'hora de fer el recompte de vots per a saber els guanyadors del pubillatge que representa Alguaire cada any. I que amb la festa major de setembre vam tenir el plaer d'acompanyar les noves pubilles i hereus a la missa de diumenge.

Al setembre també es va celebrar la festivitat de la Mare de Déu del Merli d'Alguaire a partir d'una ofrena floral plena de devoció i tradició. Que va seguir un berenar organitzat amb molt d'afecte per l'Associació de dones Merli d'Alguaire i que va omplir la tarda d'alegria, converses i somriures. Gràcies de tot cor a totes les persones que hi vau participar per fer possible aquest esperit de comunitat i tradició ens continuï acompanyant molts anys més!

La junta de l'Associació de Dones Merli va col·laborar en l'activitat del "Passatge de la Por" convertint-se en unes monges terrorífiquement divertides. Agraïm a l'Ajuntament d'Alguaire per organitzar aquesta nit tan especial i a tots els participants per posar-hi tanta il·lusió,

creativitat i bon humor! Una nit plena de màgia, por i bon rotllo! Sense deixar de banda, es clar, la més tradicional castanyada que vam gaudir plegades a la seu de l'entitat.

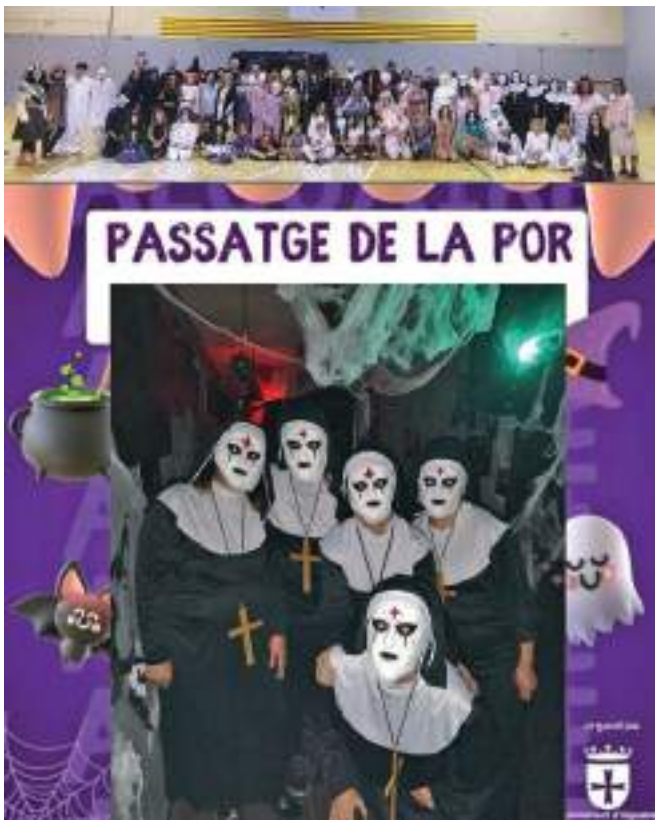

El novembre vam aprendre amb la Patricia Olmo un taller "Tècnica Estructural" per a restablir l'equilibri físic, millorar el sistema nerviós i alliberar càrregues emocionals que sovint portem sense adonar-nos-en. Un espai per escoltar el cos, reconnectar i cuidar-nos des de dins. També a la seu, el dia dinou, per celebrar el 25N, el dia internacional per l'erradicació de la violència vers les dones, vam estar atentes a la xerrada "Construcció del gènere i els efectes en la salut de les dones" a càrrec del SIAD Segrià i el consell Comarcal del Segrià. Seguim construint camins de consciència i benestar entre totes.

A final d'any preparem l'assemblea general i els circulars a punt per arribar a totes les sòcies. Per acabar l'any desitjant unes bones festes i que ens continuïn moments de calma, de trobada i de caliu compartit. Desitjant que el 2026 ens porti salut, força, complicitat i molts moments per celebrar, per ser-hi, per sumar i per fer créixer, dia a dia, aquesta associació que és de totes.

CORAL GINESTELL

La Coral Ginestell tanca Nadal amb música i solidaritat

La Coral Ginestell va oferir el passat 14 de desembre el seu tradicional concert de Nadal, un esdeveniment que cada any omple d'esperit festiu i musical el nostre poble. Un any més, el concert va tenir un caràcter solidari amb l'organització d'una rifa en benefici de La Marató de TV3. La iniciativa va comptar amb la col·laboració de nombrosos comerços locals i empreses que van aportar productes i serveis, demostrant una vegada més el fort teixit solidari d'Alguaire. Els fons recaptats s'han destinat a **La Marató de TV3**, una iniciativa de llarga trajectòria que mobilitza la societat per a la recerca i la conscienciació sobre diferents problemàtiques de salut, enguany centrada en la prevenció, detecció i tractament del càncer.

Aquest concert de Nadal és, més enllà d'un recital musical, una mostra de la **solidaritat i la cohesió comunitària** que caracteritzen la vida cultural del municipi. La combinació de veus, tradició i compromís social ha tornat a fer d'aquesta celebració un moment especial per a tots els qui estimem la música i les festes nadalenques al poble.

Des d'aquest escrit volem agrair, un cop més, a tots els comerciants d'Alguaire i rodalies que han tingut la gentilesa de col·laborar amb nosaltres mitjançant la rifa solidària.

La Coral Ginestell, amb una trajectòria de molts anys arrelada al territori, continua amb la promoció de la música i la cultura d'arreu, combinant repertoris tradicionals amb interpretacions més contemporànies. L'entitat està formada actualment per dos grups diferenciats. Aquest dinamisme també ens porta a mirar al futur amb la voluntat d'acollir nens i nenes d'edats més primerenques, enriquint així la base de cantaires i afavorint la continuïtat del cant coral entre les generacions més joves.

La Coral continua sent un espai de convivència, cultura i compromís social, demostrant que la música no només s'escolta, sinó que també uneix i transforma.

ASSOCIACIÓ DE JOVES D'ALGUAIRE

Una associació de joves es mou i evoluciona, i avui toca fer una recapitulació d'un 2025 ple d'activitats, vivències i records.

Al mes de febrer vam agafar el bus per anar a esquiar a Port Ainé, una iniciativa que feia anys que es tenia al cap, i finalment, tant els principiants com els més experimentats van poder gaudir plegats de la neu.

I com diu la dita, al carnaval tot s'hi val, doncs els nostres socis es van vestir de mafiosos per assistir tant al carnaval de Lleida com al d'Alguaire. També vam poder gaudir, després de dos anys, d'una festa organitzada per nosaltres!

A més a més, vam organitzar l'acte central del 8M, on vam donar veu a l'Antònia Bardina i la Brigit Blàzquez que ens van compartir les seues trajectòries i ens van fer reflexionar sobre el paper de les dones en l'àmbit laboral.

Per la fira de maig, una xaranga ens va guiar de la zona de les firetes fins a Cal Jaques, on vam organitzar amb la seua col·laboració, un vespreig.

Aprofitant la fresca, la festa eivissenca, va transformar la plaça de l'església en una autèntica festa mediterrània. Volem agrair de tot cor a l'associació *Lo Makot* per la seua col·laboració i ajuda en el sopar!

I per la festa major, joves i penyistes vam celebrar un sopar per a preparar-nos per a la nit!

Finalment, al mes de desembre vam fer un *laser tag,* com a activitat de cloenda.

Volem agrair a totes les persones que ens han acompanyat durant aquest any, i que ens han ajudat a fer-lo possible, i, per acabar, fem un missatge als joves del poble perquè formin part de la nostra associació, recordem que si volem un poble viu, l'hem de construir des de la participació.

De part de tota l'associació volem desitjar un bon Nadal i un 2026 ple de salut i prosperitat!

ENTITATS I ASSOCIACIONS

ASSOCIACIÓ CULTURAL SALUS POPULI

ASSOCIACIÓ SALUS POPULI i BIBLIOTECA

Amb la biblioteca d'Alguaire vam realitzar un taller el dia 16 d'octubre titulat "Figues i Lletres" per tal de promocionar el producte local estrella, ressaltar les propietats d'aquesta fruita així com presentar els coneixements botànics bàsics i les varietats que en podem trobar. Entre elles, la ficus religiosa pròpia de l'Índia i Nepal. Sota una d'aquestes figueres Buda va arribar al nirvana.

Vam destacar les propietats nutricionals de les figues fresques i seques, també es varen proposar algunes receptes.

RECEPTA DEL LLIBRE DEL COC

El Llibre del Mestre Robert de Nola, que cal destacar, que és el primer llibre de cuina imprès (i a més a més, escrit en català), inclou tres receptes de figues que alimentaven l'aristocràcia de la Corona d'Aragó. Entre les quals destaquem la "Búrnia de figues":

Deixant de banda la gastronomia vam repassar la literatura històrica amb la troballa arqueològica d'unes figues de més de tres mil cinc-cents anys d'antigor rescatades de tombes faraòniques a Tebes.

La clau de presentació és posar sobre la taula que l'arbre maleït del paradís no és una pomera com molta gent té al cap. Sinó, tal com mostren les pintures de la Capella Sixtina, escultures i mosaics romans, es tracta d'una figuera.

A més a més, en aquest fragment del llibre del Gènesi 3 s'especifica: "Llavors la dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar i feia goig de veure, i que era temptador de tenir aquell coneixement, en va collir i en va menjar; i va donar-ne també al seu home, que en menjà amb ella. Llavors a tots dos se'ls obriren els ulls i es van adonar que anaven nus. **Van cosir fulles de figuera i se'n feren faldars**". Així doncs, no té sentit menjar una poma i anar corrents a buscar la fulla de figuera. S'entén que ja eren al costat de l'arbre. A més a més, que la figuera és mencionada en altres capítols de la bíblia, fins i tot maleïda pel mateix Jesucrist.

Tot seguit vàrem repassar cultura i llengua esmentant els refranys i frases fetes així com topònims i cognoms associats a figues i figueres. Moltes d'elles amb un concepte negatiu com "fer figa" o "ser un figaflor" d'altres menys coneguts com "discutir per un coll de figa", "no estar per figues", "quan no són figues, són raïm", "a qui li agradin les figues que no parli malament de la figuera" o "tantes figues que es fan malbé i tants pardals morts de gana".

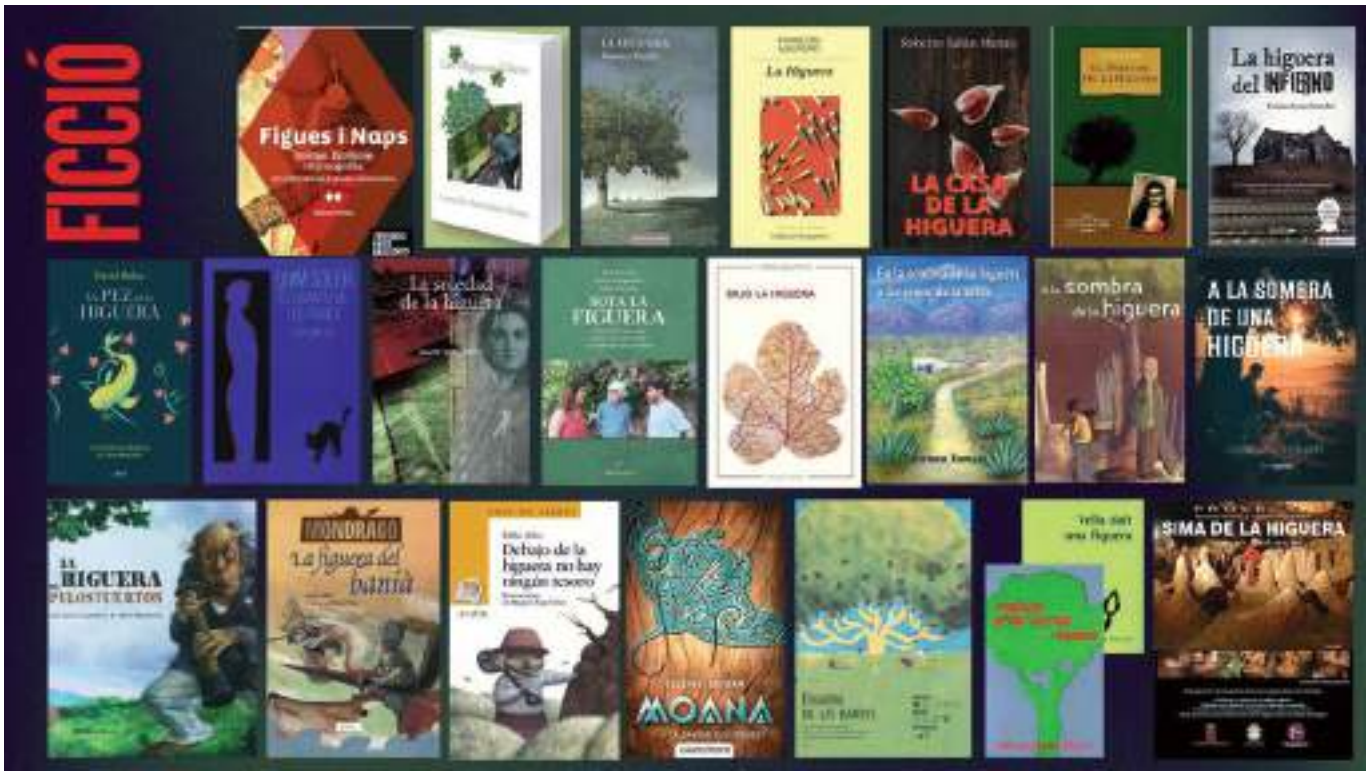

A l'apartat de les lletres vam destacar la inacabable ficció que s'ha fet sota el nom de figues i figueres. Fins i tot una pel·lícula i molts poemes dels quals vam destacar l'inici d'un dels llibres més representatius de la ciència-ficció catalana "El mecanoscrit del segon origen" que l'Alba és la segona Eva. I Pedrolo comença la narració amb: "L'Alba, una noia de catorze anys, verge i bruna, tornava de l'hort de casa seva amb un **cistellet de figues negres, de coll de dama**, quan s'aturà a avergonyir dos nois, que n'apallissaven un altre i el feien caure al toll de la resclosa, i els va dir: —Què us ha fet?" I així com molta gent sap la primera frase del Quixot, també podríem recordar el primer paràgraf del Mecanoscrit on es destaca la varietat de figa més alguairenca. Parlant del manxec,

També recomanem les poesies "Sota la figuera" de Joan Josep Roca Labernia, "Les figues matinals" de J. Carner, però si teniu ocasió de buscar al portal de Youtube uns vídeos, us recomanem "La higuera, de Juana de Ibarbourou", "Coses de l'idioma" de La Trinca, "El noi de la Mare de Raquel Meller" i "Xotis el higo".

Tot i que en l'anterior Cercavila ja vam mencionar la bibliografia utilitzada, en aquest número volem remarcar els fets que van impressionar més als participants, un dels quals va ser la degustació de la figa que vam cruspir-nos amb delit:

MARATÓ

L'Associació Salus Populi va col·laborar amb la biblioteca en les xerrades divulgatives que proporciona la corporació catalana 3cat per a La Marató. Aquest any estava dedicada al càncer i malgrat l'emotivitat colpidora d'alguns dels vídeos projectats, la Charo, investigadora i professional Mèdica que ens va assessorar ens confirmava

que una detecció precoç era clau per incrementar les possibilitats d'erradicació de la malaltia o disminuir-ne la perillositat. Amb el cor compungit vam poder animar l'esperit amb les degustacions que va proporcionar l'associació.

Tant la biblioteca com l'associació Salus Populi, aprofitem per a desitjar-vos unes bones festes i un venturós any nou 2026.

EL MOLINER

JESÚS GUAMIS HORTET

Temps era temps per una fèrtil vall, baixaven les aigües d'un rierol el qual feia encara més fèrtil tota la terra de la rodalia. Els homes i dones vivien feliços amb el seu treball, les aigües que des de l'Espluga Calba baixaven vers els Omellons avall, feia que entre els dos pobles hi hagués tres molins amb els quals es molia tot el gra que es feia a la rodalia, i fins i tot hi havia gent que amb els seus rucs carregats de sacs de gra arribessin al molí a moldre el gra.

Els tres molins tenien molta feina, els moliners amb les seves famílies no paraven el seu treball dins el molí aixafant el gra. La resta de la gent del poble també vivien del seu treball, eren feliços i s'acompanyaven de cançons, no hi havia tristesa.

Però la història que us vull explicar fa referència a un d'aquests moliners el qual era molt treballador, una persona educada en el cristianisme, complidor, molt devot del seu sant patró, però... hi ha una cosa en aquesta vida que ens demostra que cal comportar-se bé en tots el moment si volem anar als llocs de la glòria després de la mort i aquest bon moliner tot i ser complidor quan li va arribar la seva hora no va poder entrar a la glòria... Sabeu per què? Sant Pere va mirar el llibre on ho té tot apuntat i li digué que no podia entrar, el moliner digué: «tota la vida he estat fidel complidor»... però ... «No n'hi ha prou, has donat mala mesura de la farina a la gent».

En aquestes va passar pera allí el patró dels moliners, que aviat reconegué al moliner com una persona que sempre donava les gràcies i, tot atansant-se al Sant, el posà al corrent de tot. Ràpidament i li digué que no podia entrar al cel. El Sant patró dels moliners es preocupà, no podia deixar que el seu protegit no entrés a la glòria per aquell fet d'haver donat mesura curta, quan realment era molt devot i caritatiu amb els necessitats.

Atansant-se de nou a Sant Pere li digué alguna cosa a l'orella, el Sant guardià de la porta assentí amb el cap per acte tot seguit desaparèixer els dos cel endins tot dient al moliner que s'esperés allí.

Al cap d'una bona estona d'esperar el moliner, en la porta havia arribat més gent procedent de la Terra tot buscant el lloc on havia d'anar segons la seva conducta, veié aparèixer de nou el Sant patró dels moliners junt amb Sant Pere, el qual adreçant-se vers ell li digué: «Bon moliner has estat de sort» d'arribar aquest dia al cel, car em sembla que tot s'arreglarà. Avui és 25 de desembre,

dia de Nadal i en aquest dia tot es perdona. He intercedit per tu al mateix Jesús a veure si ho podem fer i ara vindrà, encara no havia acabat de parlar quan es va aparèixer Jesús el qual amb veu dolça i amorosa li digué: «Bon moliner el teu sant patró ha intercedit per tu i clar jo l'escolto, però és que per entrar en aquest regne del cel has d'haver estat honrat tota la vida i amb el que m'ha contat hi ha una petita cosa que fa impossible que tu hi entris, però com avui en el cel i la Terra és festa gran, i festa d'amor et donarem una última oportunitat de poder-te salvar i poder entrar al cel».

Tornaràs a la Terra i allí viuràs fins que esmenis i rectifiquis el que has defraudat, un cop fet això podràs entrar.

I ja teniu al bon moliner que agafant-se el camí que va cap a la Terra, va tornar a les contrades per tal de rectificar tot allò que havia defraudat. A partir d'aquell dia el bon moliner feia bones mesures en tot i un dia veient que els seus fills seguien el mateix camí que ell havia fet anteriorment és a dir, mesura dolenta... els reptà tot dient-los que calia que rectifiquessin i ho fessin de manera adequada:

—«Oh pare, tu ens ho havies ensenyat així...» — «I ara us dic i per sempre i pel vostre bé que tothom ha de fer-se-li la mesura a sobreeixir, cal ser honrats!» I així ho feren a partir d'aquell dia.

El bon moliner anava treballant i ajudant tots aquells que passaven demanant capital, un dia que una vídua amb el seu fillet passava demanant caritat i els fills del moliner van contestar:—«Déu ens empari germana...». El bon moliner els reptà de nou fent-los veure que cal ajudar aquell que ho necessita i que mai més el fessin marxar del seu molí ningú sense ajut. Després convidà la pobra vídua a passar al molí i li va donar menjar i allotjament per tal que recuperés les seves forces per seguir el camí. Aquella nit mentre dormia el moliner va tenir un somni en el qual veié la llum de la Mare de Déu i el nen Jesús pobrament vestits i demanant caritat i que arribaven fins al seu molí. Es va despertar i d'un ensurt va córrer cap a la cambra de la vídua i el seu fillet per comparar la fisonomia de la dona del somni a la de qui ell havia deixat hostatjar a casa seva, i amb gran sorpresa veié que no hi havia ningú, només una dolça emoció i sentí de nou que era cridat a emprendre viatge vers l'altre món, a donar comptes al bon Déu. Aquesta vegada quan el bon moliner arribà al cel ja Sant Pere l'esperava amb

un somriure als llavis… —«Passa, passa moliner que en el teu llibre d'últimes accions hi ha anotat la teva gran bondat i molts ajuts a partir d'una bona conducta amb les mesures que has fet».

I les portes del cel s'obriren per al bon moliner entrant així a la Glòria del senyor, i tot entrant veié allí en un costat la dona i el nen als quals aquell matí havia ajudat i que li feien un dolç somriure.

I aquí acaba la història d'aquell bon moliner que va viure en aquestes contrades que és veritat o llegenda, però és una lliçó perquè tots i totes sigueu millors!

I… com sempre… a reveure i fins a una pròxima ocasió.

Després de tants anys dedicats amb il·lusió i estima a la perruqueria, ha arribat el moment de dir adéu a aquesta etapa tan especial de la nostra vida. Ens jubilem amb el cor ple de records, experiències i, sobretot, amb un immens agraïment a totes les persones que heu confiat en nosaltres durant aquests anys.

Però això no és un comiat definitiu per a la nostra perruqueria "Conxita"! Perquè a partir d'ara, queda en mans de la Gemma que continuarà amb el Lògic amb la mateixa dedicació i ganes de cuidar-vos com us mereixeu.

Gràcies de tot cor per haver format part d'aquest camí Conxita i Montse.

Conxita

PARAULES PER CUIDAR LA MEMÒRIA

LAURA REULLÍ MORANCHO

Benvolgudes lectores i lectors d'experiència acumulada: Llegir és una oportunitat per practicar la nostra capacitat visual i lectora, però també n'és per aprendre, créixer, sentir i canviar. Actua com un gimnàs per la intel·ligència, fomentant el pensament crític, la imaginació... M'agradaria generar-vos curiositat per seguir llegint i que accepteu la invitació de reflexionar-hi:

És notori que ja forma part de la nostra "cultura" tenir més en consideració que cal cuidar la nostra salut física: sortir a caminar, fer gimnàstica, provar una millor alimentació... i que som nosaltres els protagonistes perquè els canvis succeeixin. Ja que, com en tantes altres ocasions, ningú pot fer certes coses per nosaltres, perquè la vida és íntima i intransferible, i el nostre cos, és el nostre vehicle per la vida que cal cuidar, mimar i protegir. D'igual manera, la salut mental i cognitiva (i, per descomptat, l'emocional) és prioritari tenir-ne cura per al nostre benestar. Totes i tots desitgem gaudir el màxim de temps possible el fet de poder decidir i fer les coses per un/a mateix/a i això n'és el responsable de les dites funcions el nostre cervell.

Aquest, com qualsevol altra part del cos, també necessita exercici. I la majoria ens excusem sota el paraigua de "jo faig moltes coses, si a casa no paro", però aquesta feinada, tot i ser-ne molta, és poc estimulant per al nostre cervell perquè ho acaba transformant en rutina. Ja sabem, que entrenar força, elasticitat… ens ajuda que els músculs estiguin més preparats (forts i amb menys risc de lesió) pel teu dia a dia (per arribar a cordar-te els cordons de la sabata, per agafar les garrafes d'aigua...). Així doncs, "El cerebro, ese gran desconocido", ens rendeix per sota del nostre potencial.

Al llarg dels anys hem après moltíssim, i la memòria s'ha encarregat d'anar-ho emmagatzemant tot. Però, si com quan de joves anàveu amb bicicleta i ara ja fa anys i panys que no n'heu pujat a cap, vinc a recordar que el que no es fa anar s'oxida, i sí: "el que tuvo, retuvo, y guardo para la vejez", però el nostre cos envelleix (no és espòiler[1]), de manera biològica i es deteriora progressivament.

Sabies que no cal esperar que ens falli la memòria per participar en sessions d'estimulació cognitiva? Fer-ho quan l'hem perdut ens genera un sentiment de culpa. Vivim en una cursa de ser altament productius, fem tantes coses al dia que ens dona la falsa sensació que necessitem més hores, i si parem a no fer res és un privilegi mal vist.

DECIDIR cuidar-se és un acte de valentia i amor cap a un/a mateix/a. Perquè **cuidar el cervell** és, en definitiva, **cuidar la vida**. Anhelo que aquestes paraules us hagin creat el desig de provar-ho. Moltes gràcies.

1 Segons la RAE és la revelació anticipada de detalls important dels final d'una obra (pel·lícula, serie o llibre) que arruïna la sorpresa a l'espectador.

ECONOMIA

AGRICULTURA

La figa d'Alguaire, un cultiu en auge

Crespín va visitar ahir una finca de figues a Alguaire. - SUBDELEGACIÓ DEL GOVERN ESPANYOL A LLEIDA

REDACCIÓ

Creat: 27.08.2025 | 05:31

Actualitzat: 27.08.2025 | 05:31

El subdelegat del Govern espanyol a Lleida, José Crespín, va visitar ahir una plantació de figues a Alguaire amb l'inici de la campanya de recollida d'aquesta fruita, que s'estendrà durant les properes setmanes. Lleida s'està consolidant com un referent emergent en la producció de figues, amb una superfície de cultiu en expansió (amb un total de 589 hectàrees), una producció d'unes 3.200 tones.

ETIQUETES: ALGUAIRE

COMARQUES

De jardí privat a carrer: Alguaire obre per ordre judicial un carrer previst el 1972

Previst el 1972, van condemnar el consistori per tolerar que un veí es l'apropiés

ALBERT GUERRERO | HELENA GUILLÉ

Un jardí privat a carrer: Alguaire obre per ordre judicial un carrer previst el 1972

L'ajuntament d'Alguaire ha començat aquesta setmana els treballs per obrir el vial que comunica l'antiguda Ramon Espinet amb el carrer Molí en execució de la sentència que el va condemnar a fer una obra que portava com a mínim des del 1972 pendent i la inacció de la qual va provocar un conflicte entre veïns, com va avançar SEGRE el novembre de l'any passat. L'urna d'una de les cases per on havia de passar el vial es va fer en aquest espai un jardí de 200 metres quadrats amb arbres, grupa i elements ornamentals.

La sentència dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu de Lleida ha obligat el consistori a "adoptar les mesures necessàries per a l'efectiva obertura i execució del vial que porta 40 anys projectat", cosa que inclou l'"expropiació" i "posterior urbanització" del "petit carrer".

Un jardí privat a carrer: Alguaire obre per ordre judicial un carrer previst el 1972

"Estem en una problemàtica entre dos llenços i l'ús d'un espai projectat com a vial, que deriva directament d'una mala gestió municipal," assenyala l'informe del perit judicial en la sentència.

El cas es remunta al 1972, quan l'ajuntament va obligar un propietari a incloure "una franja lliure de dotze metres d'ample per configurar l'esmentat carrer o vial/a" en la segregació d'una finca.

Tanmateix, el carrer no va arribar a ser urbanitzat, per molt que l'ajuntament atribuís a aturgar als veïns d'un dels seus entorns dos llicències d'obres per a habitatges amb "obertures d'accés, sortints i finestres sobre l'esmentat carrer en projecte", en la qual fins i tot hi ha voreres però no portes principals.

La "inactivitat" de l'ajuntament va generar aquest conflicte veïnal i un dels afectats va portar el cas als tribunals. Representat per l'advocat Enric Rubio, el jutjat Contenciós Administratiu li va donar la raó determinant que es tracta d'un terreny urbà no consolidat d'ús no residencial i obliga el consistori a fer el carrer.

L'alcalde d'Alguaire, Joan Guillamet, va explicar que el vial obert quedarà com a part d'un eix major entre els dos carrers (Ramon Espinet i Molí). El primer edil va assenyalar que els antics propietaris del terreny, a qui el jutjat va donegar la raó, han col·laborat prèviament en la neteja del solar per permetre els treballs que ara hi portem a terme.

ETIQUETES

COMARQUES

Alguaire estrena hidrolinera en una jornada sobre biocombustibles

Organitzada per la xarxa H2CAT, que coordina el centre d'innovació Eurecat. Amb presentacions de projectes i tecnologies per reduir costos en la producció d'hidrogen i combustibles

Un moment de l'entrada Genoa, amb l'hidrolinera nova, ahir a Alguaire. M. CODINAS

MARC CODINAS

L'aeroport d'Alguaire va acollir ahir una jornada de la xarxa H2CAT, coordinada pel centre tecnològic Eurecat i que agrupa els principals grups d'investigació catalans en hidrogen renovable. La trobada es va centrar en els reptes per abaratir la producció d'aquest combustible, considerat clau en la transició energètica, i en la presentació de noves tecnologies i prototips que busquen avançar cap al seu ús a escala industrial. Durant la jornada es van donar a conèixer projectes per a la producció de biocombustibles, es va habilitar un espai de demostracions tecnològiques i es van visitar els treballs d'investigació en marxa al marxix aeroport, vinculats a la producció, emmagatzematge i mobilitat amb hidrogen.

Precisament, Alguaire ha estrenat aquesta setmana la seua primera hidrolinera, instal·lada al costat de l'electrolitzador inaugurat l'any passat, amb capacitat per subministrar un quilo per hora d'hidrogen verd. La infraestructura disposa d'un petit dipòsit que permet emmagatzemar-lo i injectar-lo a una pressió de 350 bars, facilitant també càrregues ràpides i possibilitant que l'hi tant els vehicles com en equips de treball, com una escala mòbil adaptada per l'empresa Evarm que arribarà a l'aeroport en els propers dies.

Entre les novetats presentades durant la jornada, Eurecat va mostrar combustibles elaborats a partir d'olis utilitzats, així com a partir de la combinació de CO2 capturat i hidrogen verd. També va donar a conèixer un equip pilot alimentat amb llum solar capaç de transformar aigua i CO2 en un gas útil per a la indústria. Per la seua part, investigadors de la UdL van presentar un innovador receptor fotovoltaic que aprofita simultàniament l'energia solar i l'energia tèrmica. Aquest sistema subministra electricitat i vapor d'aigua a 200 °C a un electrolitzador, fet que permet guanyar eficiència i abaratir costos en la producció d'hidrogen. Segons va destacar Miriam Díaz de los Bernardos, directora d'H2CAT, "Lleida és un territori amb un gran potencial per a la bioeconomia circular i la descarbonització, ja permetre el reaprofitament d'excedents de la producció agrària". Segons la seua opinió, les tecnologies mostrades ja es troben "a un pas de l'escalabilitat industrial per començar a aplicar-les en casos reals". La reunió va abordar també el desenvolupament de combustibles basats en carboni d'origen no fòssil i la conversió de CO2 en SAF (Sustainable Aviation Fuel), destinats a descarbonitzar el sector aeri.

ETIQUETES

El Lleida Air Challenge propulsa Alguaire

La fira aeronàutica a l'aeroport reuneix més d'un centenar d'expositors, distribuïdors d'aeronaus, escoles de formació i de drons. Activitats lúdiques i tallers fins avui

La plataforma dels hangars ha acollit els expositors de les aeronaus, els tallers lúdics i divulgatius que es van fer durant la jornada. - E. FARNELL

ESMERALDA FARNELL Redactora de Comarcals

Creat: 05.10.2025 | 08:28
Actualitzat: 05.10.2025 | 09:55

L'aeroport d'Alguaire celebra aquest cap de setmana el Lleida Air Challenge, la fira insígnia de l'aeronàutica que se celebra a Catalunya i a tot l'Estat. En el certamen es donen cita 110 expositors del sector, entre els quals destaquen les empreses de drons i fins a 25 escoles de formació aeronàutica, quatre més que les del 2024, i 9 marques distribuïdores d'aeronaus, gairebé el doble que l'any passat. La fira va comptar ahir amb centenars de visitants, que van poder conèixer de prop diferents aeronaus, els drons i helicòpters dels Mossos d'Esquadra, Bombers, Guàrdia Civil i l'empresa Helipistas. També hi va haver demostracions de drons i es va poder participar en el Mini Drone Championship a l'hangar de BAA. La fira incorpora per primera vegada el nou edifici residencial de l'aeroport com a espai per a conferències, que se centren majoritàriament en les sortides professionals al sector aeronàutic.

Durant la inauguració del Lleida Air Challenge, la delegada del Govern a Lleida, Núria Gil, va destacar que el certamen reforma la posició de l'aeroport de Lleida–Alguaire "com un referent d'aeroport industrial i de serveis", gràcies a l'enfocament especialitzat del certamen, que inclou els àmbits comercial, tecnològic, industrial, New Space i formatiu. Va afegir que el certamen actua com a "plataforma comercial, de negoci i d'innovació", possibilitant sinergies entre expositors, aficionats i professionals del sector.

Va recordar que l'objectiu és fer compatible tota aquesta activitat de la indústria aeronàutica amb els vols de passatgers. En aquest sentit, ahir va tornar a Alguaire el primer vol de passatgers que va sortir dissabte passat amb un viatge organitzat al Caire.

A l'acte d'inauguració van assistir l'alcalde d'Alguaire, Joan Guillaume; el director d'Aeroports de Catalunya, Jordi Candela; el director de l'aeroport, Xavier Gómez, i el del certamen, Antonio Gil. Aquest va destacar que l'objectiu és "visualitzar aquest sector a nivell públic". "El que busquem és que els expositors acabin venent els seus productes, ja que han arribat fins aquí participants d'Alacant, València, Andorra o Burgos", va dir.

Va recalcar que l'àrea de formació continua en expansió i amb molta força i paral·lelament, l'oferta de serveis s'ha diversificat, incloent-hi serveis d'aerotaxi, com que el que opera ara entre la Seu d'Urgell i Andorra. Va insistir en el creixement notable del certamen amb més distribuïdors, empreses formatives i serveis, inclosos els aerotaxis.

ETIQUETES: ALGUAIRE

Ajuntament d'Alguaire